

๑/๑๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๑ (สามัญ) ครั้งที่ ๑ ชุดที่ ๔
วันจันทร์ ๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑
ณ พระที่นั่งอเนกานุภพ
เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : วันนี้สมาชิก ๓ นายประชุม และเป็นองค์ประชุม
แล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมอเนกานุภพ.

ในวาระแรกข้าพเจ้าขอมารายชื่อประธานสภาผู้แทนราษฎรใน เพื่อปริศนาว่า เป็นมี
คือไปไม่ถึงมีความว่าร่างประกาศสำนักวิทยากร เพื่อตั้งสภาผู้แทนราษฎรตามภาวะ ประกาศ
พ.ร.บ.ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะ เวลาที่จะประกาศนั้นจะต้องใช้ถึงหน้า
วันที่ ๑๐ เพราะฉะนั้นวันนี้เป็นวันสุดท้ายแล้ว ข้าพเจ้าขอมารายชื่อสภาผู้แทนราษฎร.

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน.

ต่อไปนี้เป็นการประชุมภายใน

14.40 น.

ประชาชนต่าง ๆ : ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าก็เชื่อมั่นถึงขีดสุดจากรัฐบาลมีความ
ว่า "ด้วยภาระอันหนักได้ประจวบกับที่กลางคืนนี้ได้เสนอซึ่งร่างพระราชบัญญัติการแก้ช่าว
ผู้บุกรุกที่ดิน ๒4๐๗ ที่ขอเสนอและขอให้ผู้นำเสนอในวาระแรกแล้วมีทั้งร่างแก้ไขฉบับ
เพราะฉะนั้นในวาระแรกก็ขอฝากจะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการแก้ช่าว ผู้บุกรุก
๒4๑๐ ของรัฐบาล.

มติที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติการค้าขาย

พหุมติกราว ๒4๒๑

หลักการ

เพื่อให้มีการควบคุมการค้าขาย

คณะกรรมาธิการ
๙๐
ไทย

เนื่องจากสันนิบาตของรัฐบาลได้ตกลงกระทำไว้ระหว่างรัฐบาลสหรัฐ - อเมริกาและรัฐบาลบริเตนไอร์แลนด์นั้น รัฐบาลจำเป็นต้องออกกฎหมายควบคุมการค้าขายภายในประเทศ เพื่อป้องกันมิให้มีการกักกันชาวไวเกินกว่าปริมาณที่จำเป็นสำหรับบริเตนภายในประเทศ และทั้งจำเป็นที่จะต้องควบคุมการค้าขายในบางท้องที่เพื่อป้องกันมิให้มีการนำชาวลักลอบหนีภาษีออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยมีจุดหมายทางองค์การของสหรัฐอเมริกาและบริเตน อันจะเป็นเหตุกระทำให้มีปริมาณชาวที่รัฐบาลจะต้องส่งให้ตามสัญญาในชาติจำนวนไม่

โดยที่เป็นการสมควร ว่าจะ เที่ยมการศาลาว
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระธรรมนูญไว้ โดยความแนบ
และนิยามของกฎหมายนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการศาลาว พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้บังคับใช้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ชาว" หมายความว่า ชาวเมืองมณฑล ข้าราชการ ข้าราชการ
และบุคคลซึ่งมิใช่ชาว

"การศาลาว" หมายความว่า การชั่ง ชั่งน และเขียนหรือโอนกรรมสิทธิ์

"ผู้ศาลาว" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้กระทำการศาลาวตาม

พระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งตั้งขึ้นตามความในพระราช-

บัญญัตินี้

"สำนักงานเจ้าพนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการแต่งตั้งขึ้นตามพระราช-

บัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการ ๖ คน

มาตรา ๕ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลใดให้กระทำการศาลาว

มาตรา ๖ ผู้ที่กระทำการศาลาวต้องตั้งสำนักงานเจ้าพนักงานศาลาวไว้ในสถานที่

หรือที่กระทำการศาลาว บุคคลใดที่มิใช่ชาวเมืองมณฑล ข้าราชการ ข้าราชการ

งานการศาลาว และบุคคลอื่น ๆ หมายความว่า ชาวชาวเมืองมณฑล

มาตรา ๗ บุคคลใดที่กระทำการศาลาวโดยมิชอบด้วยกฎหมายนี้

พยานที่ทราบ

มาตรา 18 ผู้ใดทำผิดประเวณีหรือค้าสิ่งผิดกฎหมายจนมีพนักงานเจ้าหน้าที่ออกตามหมายในมาตรา 8 ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 19 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 9 มาตรา 12 มาตรา 13 หรือมาตรา 14 ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 20 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 10 มาตรา 15 หรือมาตรา 17 ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 21 ผู้ใดให้โดยคำเท็จในการแจ้งบริษัทรถหรือสถานที่เก็บข้าว หรือจัดขึ้นหรือดำเนินคำสั่งคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา 8 หรือให้โดยคำเท็จแก่บุคคลอื่น ๆ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 22 พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติกรหรือละเว้นปฏิบัติกรในหน้าที่อันเป็นการช่วยเหลือในการดำเนินบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 23 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการที่ควรระงับและกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับในราชอาณาจักรแล้ว ให้ใช้บังคับได้
มาตรา 24 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 11 หรือมาตรา 12 หรือมาตรา 13 หรือมาตรา 14 ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 25 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 10 มาตรา 15 หรือมาตรา 17 ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 26 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 18 หรือมาตรา 19 หรือมาตรา 20 หรือมาตรา 21 หรือมาตรา 22 ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 27 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 23 ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 28 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 24 หรือมาตรา 25 หรือมาตรา 26 หรือมาตรา 27 ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 29 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 28 หรือมาตรา 29 หรือมาตรา 30 หรือมาตรา 31 ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

หม่อมหลวงกรี เคษาทิวศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : รัฐบาล
 ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการค้าข้าว พุทธศักราช ๒๔๘๙ โดยมีหลักการ เพื่อให้มีการ
 ควบคุมการค้าข้าว เหตุผล เป็นครั้งแรกที่สงครามสงบในสงครามโลกครั้งที่สอง รัฐบาล
 เนื่องจากข้อแก้เป็น "ความคลั่งไคล้" ข้อแก้ครั้งแรก "เนื่องจากความคลั่ง
 สิ้นค้าไครภาคที่รัฐบาลได้ตกลงกระทำไว้ระหว่าง รัฐบาลสหรัฐอเมริกาและรัฐบาลบริเตน
 โยอันแล้วนี้ รัฐบาลจำเป็นต้องที่จะคิด ออกกฎหมายควบคุมการค้าข้าวภายในประเทศเพื่อ
 มุ่งกันมิให้มีการกักตุนข้าวไว้เกินกว่าปริมาณที่จำเป็นสำหรับบริโภคภายในประเทศ และ
 ทั้งจำเป็นที่จะต้องควบคุมการค้าข้าวในทางห้องที่เพื่อมุ่งกันมิให้มีการนำข้าวสกลอบหนีกา
 ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยมีได้ผ่าน ารองศการค้าข้าวของสหรัฐอเมริกาและบริ
 เตนใหญ่ อันจะ เป็นเหตุกระทำให้ปริมาณข้าวที่รัฐบาลจะต้องส่งให้ตามสัญญาไว้จากจำนวน
 ไป"

รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติในทำนองโดยเหตุที่ว่า เราได้ตกลงแล้วที่จะ
 นำสัญญาไครภาคที่รัฐบาลทั้งสองฝ่ายขึ้น และในการที่ได้ทำสัญญาเป็น รัฐบาลก็ได้ตกลง
 แล้วว่า เราจำเป็นต้องจัดตั้งข้าวไว้ให้ตามสัญญาเป็นจำนวนล้านของแถมกันในเวลา
 1 ปี ด้วยเหตุนี้เองรัฐบาลจึงจำเป็นต้องเจ้าทำการควบคุมการค้าข้าวโดยใกล้ชิด
 เพื่อให้ข้าวที่เหลือเกินเหลือใช้ได้พยายามส่งออกไปต่างประเทศให้มากที่สุดที่จะทำได้และ
 ให้เป็นปริมาณสัญญาทุกประการ เท่าที่ได้มีพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักตุนข้าวแล้วก็ได้
 และพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคแล้วที่ติดนี้ ยังหาเป็นเครื่องมีเพียงพอที่
 รัฐบาลจะได้ควบคุมการค้าข้าวและจำเป็นไปเป็นไปตามสัญญาที่ได้ตกลงไว้แล้วไม่ เพราะ
 จะเห็นรัฐบาลจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มา เพื่อขอได้สภาฯ ได้รับหลักการและผ่าน
 พระราชบัญญัติไปโดยดี.

14.48 น.

นายหิน สุวิวัฒน์ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าสงสัยว่า เมื่อรัฐบาลดูรัฐบาล

พูดทวง ๆ ก็ได้ เสนอพระราชบัญญัติควบคุมและกักกันข้าวเข้ามาแล้วและพระราชบัญญัตินี้
รัฐบาลก็ได้ดำเนินการโดยหมายและวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ได้ผลเชิงใด แล้ว
เหตุใดจึงต้องออกพระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้ เนื่องจากว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่
เพิ่งได้รับพระราชบัญญัตินี้เมื่อก็น่ายังคงวางใจไม่ทั่วถึง เพราะฉะนั้นจึงเกรงที่จะให้รัฐบาล
แถลงให้ละเอียดเสียหน่อยว่า มีความจำเป็นอย่างไรจึงต้องออกพระราชบัญญัตินี้ เรา
จะใช้พระราชบัญญัติควบคุมและกักกันข้าวที่จะไม่ได้หรือ ถ้าไม่จริงจะต้องมากออกพระราช
บัญญัติฉบับนี้อีกฉบับหนึ่งซึ่งจะเป็นการยุ่งยาก.

หม่อมหลวงกรี เดชาติวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : พระราช
บัญญัติสำหรับห้ามกักกันข้าวจะมีเดิมที่รัฐบาลก่อนได้เอาออกไปใน ในระหว่างนี้เป็น
พระราชบัญญัติที่ได้ออกให้ เพราะสมกับสภาทุกอย่าง เรียกว่าพร้อมกลวิ เหมันเท่านั้น หมายความว่า
ความว่าพระราชบัญญัตินี้ไม่มีไว้เพื่อสำหรับที่จะส่งข้าวจำนวนที่เหลือนี้ ไม่มีออกผูกพันใด ๆ
มากนัก มาบังคับรัฐบาลให้เอาสัดส่วนขึ้น ที่เขาได้ตกลงทำสัญญาให้เราขายข้าวแก่จำนวน
และมีเวลาจำกัด เพราะฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องออกพระราชบัญญัติควบคุมให้ใกล้ชิดมากขึ้น
เพราะฉะนั้นมีผลทำให้พระราชบัญญัติสำหรับห้ามกักกันข้าวไม่มีเพียงให้สำรวจข้าวที่มีอยู่
ในประเทศและประมาณว่าจะมีเหลือเท่าไรแล้วได้มีมติให้ที่จะห้ามกักกันไว้ เท่านั้นเอง
หาได้มีมติเกี่ยวข้องกับกรณีที่เราจะส่งออกผูกพันให้ส่งข้าวไปตามปริมาณที่เขาสัญญาไว้ไม่
เพราะฉะนั้นเมื่อมีข้อตกลงเปลี่ยนแปลงไปเท่านั้น รัฐบาลนี้ก็จำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติ
ควบคุมให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น.

14.52 น.

นายจำลอง ชนโสภณ (ภาคจนบุรี) : ตามพระราชบัญญัติควบคุมและห้ามกักกัน
ข้าวนี้ก็ได้เป็นเครื่องมือของรัฐบาลเพียงพอแล้วที่จะจัดซื้อข้าวของตลาดที่กักกันเอาไว้
เพื่อที่จะนำมาสีและส่งไปขายให้สหประชาชาติ เพราะว่าความพระราชบัญญัติฉบับนี้ผู้ซึ่ง
มีข้าวเกินกว่าปริมาณแล้วก็จะต้องแจ้งต่อคณะกรรมการและทั้งคณะกรรมการที่มีอำนาจที่จะ

ยังมีข้อได้ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะเกิดทางรัฐบาลจึงจะต้องออกพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เพื่อที่ทางรัฐบาลจะได้ดูแลงานนี้ให้ถึงในคดีกระทำความผิด คือเห็นว่าผู้ลอบออกพระราชบัญญัติ
 ข้อนพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นการไม่เหมาะสม และอีกประการหนึ่งในเรื่องการที่จะ
 ควบคุมและกักกันชาวนี้จะเป็นเหตุให้ชาวต่างชาติของต่าง ๆ ที่เรากวควบคุมแล้วพร้อม
 หรือเสียผลประโยชน์ไปเสียอีก หรือไม่มีผู้ที่เขาใจใส่เข้าขึ้นก็ควรจะระงับอยู่
 ขาวบ้าง ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะให้ชาวไปให้สหประชาชาติจริง ๆ แล้ว
 รัฐบาลมีเครื่องมือพอหรือไม่ที่จะทำการเรียกเอาชาวเหล่านี้เข้ามาควบคุมตามที่จริงนี้ จะ
 เรียกชาวใดตามจำนวนนั้นหรือไม่.

๒๔.๕๔ น.

พลหม่อมหลวงตรี เกษาศิวัง รัฐบาลทวีปอาณัติระหว่างพหุชาติ : ว่างพระ
 ราชบัญญัติได้เสนอมานี้มีได้เป็นพระราชบัญญัติที่ออกพระราชบัญญัติ ทางกระทรวง
 พหุชาติได้พยายามวางรูปรัฐพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้เป็นสายกลางระหว่างพระราชบัญญัติ
 ควบคุมเครื่องอุปโภคและบริโภคและพระราชบัญญัติสำหรับและห้ามกักกันชาว เมื่อสำหรับ
 ที่ว่าสิ่งใดที่ขาดแคลนของในพระราชบัญญัติซึ่งก็โดยรวมและเข้ามาไว้ในพระราชบัญญัติ
 เกิดสายกลางที่จะควบคุมได้ ในทางที่ได้เครื่องมือจากพระราชบัญญัติสำหรับและห้าม
 กักกันชาวไปนั้น รัฐบาลมีอำนาจแต่เพียงจะจับกุมตัวได้กักกันไว้เท่านั้น หากเครื่องมือ
 ที่จะควบคุมเราไปโดยโดยอัตโนมัติ ถ้าสมมติว่าชาวที่ไม่อยู่ในเมืองของพ่อค้าแล้ว เมื่อ
 พ่อค้าได้เอาเข้ามาโรงสีแล้ว รัฐจึงจะจับไปไว้ในรูปใดอีกนั้นเราก็มีความไม่ได เพราะ
 ฉะนั้นจึงวางรูปควบคุมโดยโดยอัตโนมัติ (เราออกจากมือพ่อค้าในไม่มือพ่อค้าใน รัฐบาล
 จะได้มีความโดยโดยอัตโนมัติอาจมาเป็นชาวสารพาว เราจะได้ควบคุมไว้ที่ไหนและที่เหนือ
 เพื่อเราจะได้ส่งไปให้เขาตามสะดวก.

นอกจากนั้นแล้วยังมีการมือกันเพื่อมิให้ชาวหนีลอบออกไปทางอื่น เช่นออก
 ไปทางจังหวัดใกล้เคียงกับกรมคนเป็นต้น ถ้าพิจารณาจะใช้พระราชบัญญัติสำหรับและห้ามกักกัน

ข้าวแฉะก็ เราที่เป็นแค่เพียงป้องกันไม่ให้เกิดคนข้าวแฉะนั้น แต่ไม่ได้หมายความว่า
 เราจะเอาข้าวแฉะนั้นมาได้หมด เพราะเหตุที่เราตั้งเอามาได้หมด เมื่อเขามันแล้ว
 ต่ำกว่าค่าที่โคไม่มีความหมายทางสถิติซึ่งต้องการข้าวไปจากตลาดกลางนี้ เราจะไล่ส่ง
 ข้าวไรก็ได้ แต่คิดว่าถ้าเมื่อเราส่งข้าวไปขายเพื่อทางสถิติแล้วเราไม่มีทางที่จะ
 ป้องกันไม่ให้ข้าวมันหลุดไปได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราได้ควบคุมตัวสถิติความว่าข้าว
 นั้นส่งไปถึงมือพ่อค้าคนนั้นจำนวนจ่ายแจกไปอย่างไรแล้วก็สามารถควบคุมได้โดยสถิติ
 เป็นเครื่องมือขึ้นหนึ่งที่ควบคุมไว้ก่อนที่จะหลุดไปจากคานชั่งกลาง เป็นเครื่องมือที่จะช่วย
 คานชั่งกลางเท่านั้น เมื่อเขามันข้าวที่ส่งไปก็ไม่ได้เราจะได้ว่าไปถึงมือขายโดยสมบูรณ์
 14.56 น.

นายเตียง โขยกลาง (ธกช.ราชธานี) : เมื่อมีสมาชิกฯ หัวขึ้นและเมื่อ
 รัฐบาลแถลง ข้าพเจ้าก็เกิดความสงสัยและอยากจะขอเรียนขอผลว่า นี่เหมือนกัน คือ
 ความจริงเรื่องกฎหมายสำรองและห้ามกีดกันข้าวที่ออกไปไม่นานมานี้ขึ้น ข้อความทั้งหมด
 ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปอยู่ที่จะมีทุกอย่างหรือทั้งหมด และขอที่รัฐบาลแถลงว่ากฎหมาย
 นี้เป็นสายกลางระหว่างพระบรมมหาราชวังและทั่วโลกกับพระบรมมหาราชวังกีดกัน
 ข้าว ข้าพเจ้าเห็นว่าในการที่เราซื้อข้าวให้สหประชาชาตินี้เราจะต้องใช้กฎหมายที่แรง
 แต่เมื่อทางรัฐบาลรับแล้วว่ากฎหมายนี้เป็นสายกลาง คือหมายความว่ากฎหมายนี้ไม่มีอะไร
 แข็งแรงกว่ากฎหมายฉบับอื่นๆ กฎหมายฉบับนี้มีความยืดหยุ่นว่า "บุคคลที่มีข้าวเกิน
 จำนวนที่รัฐบาลประกาศไว้จะต้องมีจำนวนที่ควบคุมการรวมตัว" เมื่อรับแล้วห้ามขายห้าม
 ย้าย แต่จะขายย้ายเพียงจำนวนเล็กน้อยของอนุญาต ทั่วโลกมีข้าวไว้เกินเวลาที่รัฐบาล
 ประกาศจะต้องมีหรือมีที่ขายให้รัฐบาล" ซึ่งเป็นวิธีที่เราจะบังคับเป็นอย่างคืดและเป็นวิธี
 ควบคุมและมอบที่สุด วิธีนี้เพราะให้เวลาพ่อค้าเขาใช้เวลาได้ในเวลาอันพอสมควร ข้า
 พเจ้าคิดว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ทำให้เกิดอะไรไปมากกว่าเก่า แต่จะแน่นอนอย่างไร

๑/๑๘

ขอได้อธิบายอีกอย่างหนึ่ง คือข้าพเจ้าเห็นทางยุติกลอย่างหนึ่งว่า ปัญหาเรื่องข้าวของ
 เรา ถ้าหากว่าเราออกกฎหมายหมายรวมหมู่ประชาชนมากมายพลันนั้นเป็นการศึกเสรีภาพมากเกินไป
 ไป จะก่อให้เกิดความรู้สึกในค่านิยมแล้วก็จะเสื่อมถึงสภา ค่าย รัฐบาลค่าย คุณหมาย
 เก่าลึกลับว่าได้ไ้คงจะเป็นประโยชน์เราทำสัญญาใหม่ที่ว่าให้ข้าวเราอันสองแสนคัน
 เป็นจำนวนขายข้าวลงไม่ซึ่งเดิมเราได้สัญญาไว้ว่าเป็นข้าวเหลือกินเหลือใช้ ซึ่งเขาเองก็
 อาจจะได้เห็นใจว่าอาจจะมีความไม่ถึงความถึงด้านอื่น แต่กับที่เข้ามาแล้วและขณะนี้ประชุม
 สัม ข้าพเจ้าคิดว่า เราจะทำอย่างไรประชาชนจึงจะไม่เดือดร้อนและไม่เกิดความรู้สึกใน
 ปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง เสรีภาพเช่นนี้ ข้าพเจ้าอยากจะได้รัฐบาลพิจารณาให้ละเอียด คือ
 หมายสำหรับคนส่วนที่กินข้าว แล้วข้าพเจ้าคิดว่าพอที่จะใช้ได้ ถ้าหากว่าไม่พออย่างไร
 แล้วควยว่ากันใหม่ เพราะว่าวิธีนี้ทำอะไรไม่ได้และมีกฎหมายควบคุมเครื่องอุปโภคและ
 บริโภคในภาวะคับขันบังคับคนผู้ซื้อหนึ่งซึ่งจะขึ้นราคามากก็ไม่ได้ เพราะว่าเมื่อแก่คน
 ข้าวไว้รัฐเราได้สอยส่วนแล้วว่าส่วนไม่มีส่วนเสียหายในเรื่องเหล่านั้น เพราะว่า
 ขวานาได้ขายข้าวให้ต่อกลาง พอค่าเป็นผู้ที่มีเงินเหลือใช้จะซื้อที่ก็กลัวว่าราคา
 ซื้อเกินค่าออกก็ไม่ได้แก่ซื้อข้าวไว้เวลานี้เฉลี่ยหนึ่งถึง 4 - 5 ร้อยบาท ข้าพเจ้าคิดว่า
 ถ้าเราจะไม่ออกกฎหมายเพื่อให้เป็นทางที่ปรากฏว่าเราจะต้องเล่นการขมเหงกันละอย่างนี้
 แล้วข้าพเจ้าคิดว่าเป็นทางที่ดีสำหรับรัฐบาล รัฐบาลศึกษาดีด้วย เพราะว่าการคุมของ
 ว่าผู้แทนไปทำอะไรกันบ้าง เพราะว่ากรมบังคับเหล่านี้เป็นเครื่องระเตือนใจ ข้าพเจ้า
 จึงอยากจะเขียนในเรื่องนี้ในเรื่องนี้คือว่าเป็นการประชุมสัม อยากรจะเขียนอีกครึ่งหนึ่งว่า
 จะคิดอย่างไร ก็คิดว่าไม่มีภาระขัดข้อง.

16.01 น.

หม่อมหลวงกรี เดชาวิวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : ความจริง

วางพระราชบัญญัติขึ้นไม่ได้เป็นพระราชบัญญัติที่รุนแรงอะไร เลยอย่างที่ท่านพูดทว่าเราจะให้

รุนแรง เป็นอันไม่เป็นที่ระบือถึงผู้ถูกขึ้นอีกซึ่งหนึ่ง ซึ่งผู้หนึ่ง ในขอบเขต อรรถระหว่าง อ
 พระราชบัญญัตินี้ได้เข้ามาใกล้ยิ่งขึ้น หมายความว่าพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภค
 บริโภคนั้น หลักการมีว่าควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค หมายความว่าสำหรับบริโภคภายใน
 ประเทศเท่านั้น ส่วนพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามสกัดกินข้าวนั้น เป็นพระราชบัญญัติที่จะ
 สั่งขายออกมา ที่มีอัตราว่าข้าวออกมาแล้วขายในตลาดในราคาถูกลงกว่าหนึ่ง ถ้า
 หากว่าเราจะไปยังกับซื้อจากพ่อค้าในราคาที่สูงกว่าราคาบริโภคแล้ว ข้าวที่ตนเองจะกลับ
 บ่อนไปยอมมาซึ่งทำให้ราษฎรเองเป็นผู้เดือดร้อน เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้วางรูปการ
 พระราชบัญญัติการกล้าเข้ามาเพื่อจะผ่อนให้ภายในได้เปรียบยิ่งขึ้น และส่วนทางภายนอกนั้น
 ก็เป็นไปพอสมควร.

15.03 น.

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจที่รัฐบาลแถลงมา ก็
 บอกว่าเมื่อข้าวภายในตลาดแล้วจะมีทางหมุนเวียนกันไปเช่นนี้ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ข้าพเจ้า
 วิเคราะห์ว่าพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามสกัดกินข้าวที่ความนั้นเป็นการพอเพียงที่จะซื้อขาย
 ให้สหประชาชาติ เพราะเท่าที่เข้าใจในพระราชบัญญัติแล้วว่า ผู้มีข้าวจะกองแจ่งปริมาณ
 และรัฐบาลมีอำนาจบังคับซื้อก็ได้ เพียงเท่านี้ข้าพเจ้าคิดว่าผู้ที่จะส่งข้าวให้สหประชาชาติ
 ได้แล้ว ทุกลังทางธุรกิจภายในคือส่งข้าวไปให้ทางบริษัทได้แล้วเลยไปเสีย นี่เป็นทาง
 ปฏิบัติที่จะควบคุมได้ไม่จำเป็นที่จะต้องเสนอพระราชบัญญัติมา ข้าพเจ้าได้อ่านพระราช
 บัญญัติแล้วเห็นว่าไม่มีข้อความใดจะมีผลดีกว่าระเบียบที่เดิม คิดว่าใช้พระราช
 บัญญัติถ้าคิดว่า การออกกฎหมายเพิ่มเพื่อยังไม่ออกดีกว่า ที่พูดเช่นนี้ไม่ใช่จะไม่เป็นด้วย
 หรือขัดขวางกับการกระทำของรัฐบาล.

15.04 น.

หม่อมหลวงศรี เภราศิริวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : ประเด็น

สำคัญในร่างพระราชบัญญัตินี้จะเห็นได้ว่าในมาตรา ๘ ~~ที่ห้ามมิให้ผู้ค้าขายสัตว์น้ำ~~

ในเขตควบคุมการค้าสัตว์น้ำทะเลจะกระทำการมีอำนาจ (๑) กำหนดราคาสูงสุดของจำ
(๒) ห้ามมิให้ซื้อ ขาย แลกเปลี่ยนสัตว์น้ำทะเลจากราคาที่คณะกรรมการกำหนด (๓) สั่งให้
แจ้งปริมาณและสถานที่เก็บขาย หรือห้ามข้ายสัตว์น้ำทะเลจากสถานที่เก็บหรือเปลี่ยนแปลงสภาพ
สัตว์น้ำทะเลจะได้รับหนังสืออนุญาต (๔) สั่งให้ผู้ค้าขายสัตว์น้ำทะเลทุกชนิดทั้งบุคคล
การค้าและปริมาณที่คณะกรรมการกำหนด.

นี่ก็เป็นประเด็นสำคัญของพระราชบัญญัตินี้ คือพระราชบัญญัตินี้หลักการ
ที่จะควบคุมการค้าสัตว์น้ำทะเล ส่วนพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามตักจับสัตว์น้ำในทะเลมีหลักการที่
จะควบคุมการค้าสัตว์น้ำทะเลหลักการแต่เพียงที่จะเจาะขายออกมาเท่านั้น ~~ที่~~ในการค้าสัตว์
น้ำทะเลเองไม่ทราบว่าเราค้าเพื่ออุปโภคภายในหรือค้าสำหรับส่งไปขายเป็นสินค้าทางประ
เทศไม่ ด้วยเหตุนี้เองทางกระทรวงพาณิชย์จึงเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องควบคุมโดยใกล้ชิด
ว่า การค้าสัตว์น้ำทะเลคือตรวจสอบเสดกันไว้ว่าไม่มีทางไปทางหนึ่งทางใด นอกจากนั้นยัง
จะต้องมีที่จะควบคุมผู้ค้าขายด้วย นี่เป็นหลักการที่คิดว่าไว้เพื่อสำหรับที่จะควบคุม
ให้ใกล้ชิดขึ้น ไม่เช่นนั้นแล้วเราไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่าใครค้าสัตว์น้ำ.

15.06 น.

นายสอ เสถบุตร (ธนบุรี) : เอาเป็นว่าเราจำเป็นที่จะต้องมีการ
มีมติในเรื่องความมาตรา ๘ ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์คิดว่าเมื่อก็มีตามมติ ๔
ข้อ ที่มีมติหากมีว่าก่อนเราไม่มีการกำหนดราคาสัตว์น้ำทะเลเราไม่กำหนดราคาสูงสุด
ความอนุเคราะห์ ในมาตรา ๘ ข้าราชการจะถามรัฐบาลว่า รัฐบาลจะถือเกณฑ์
อย่างไรในการกำหนดราคาสูงสุดของจำ ราคาสูงสุดอย่างไรก็ไม่เกินและ ๑๒ ปอนด์
ซึ่งสหประชาชาติกำหนดราคาไว้ที่จะซื้อ แต่ต่ำกว่านั้นเราจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนด
จะให้เท่าไร ถ้าหากว่ากำหนดราคาสัตว์น้ำทะเลไปขายนานก็ไม่เห็นมีผลดีหรือพวกที่ซื้อ

ไว้ก็แนบเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องมีหลักเกณฑ์ว่า กำหนดราคาสูงสุดเท่าไร
จำเป็นหลักก็เปอร์เซนต์ค่ากว่าที่เราจะขายให้แก่สหประชาชาติ นี้เป็นข้อหนึ่ง.

และข้อที่สองก็คือในอนุมาตรา 4 บอกว่า "คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ค้า
ข้าวขายข้าวให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดตามราคาและปริมาณที่คณะกรรมการกำหนด" ข้อ
นี้ข้าพเจ้าก็อยากจะขอหลักเกณฑ์จากรัฐบาลว่า ในกรณีอย่างไรจึงจะสั่งให้ขายข้าวแก่
บุคคลเช่นนั้น เช่นนี้และโดยราคาอย่างไร เรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่ได้ศึกษาค้นในหลักการของ
พระราชบัญญัตินี้ แต่อยากจะขอคำรับรองจากรัฐบาลเพื่อเป็นเครื่องป้องกันว่าจะไม่เกิดการ
ผูกขาดโดยผูกโลกบนกันและกัน และเราควบคุมก็จะ เป็นวัตถุประสงค์การ เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่
ซึ่งทุจริตอยู่แล้วทุจริตมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นสอง ข้อนี้เป็นสาระสำคัญ คือกำหนดราคา
สูงสุดตามมาตรา ๘ อนุ ๒ ข้อหนึ่ง และอนุ 4 ที่จะให้ขายข้าวแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดนั้น
ในสอง ข้อนี้ เราจะถือหลักอย่างไรในทางนี้.

15.๐๑ น.

หม่อมหลวงกรี เดชาติวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : หลักการใน
เรื่องการกำหนดราคาข้าวนี้ก็คงแล้วแต่สภาของท้องถิ่นและคุณภาพของข้าวในท้องถิ่น
และมีไม้ให้ตะเพาะราคาข้าวเปลือกเท่านั้นอาจจะไปถึงราคาข้าวสารที่เราบริโภคและ
ราคาที่เราซื้อเข้ามาในห้างใหญ่ห้างหนึ่ง คือในท้องที่หนึ่งราคาถูกแล้วเมื่อได้ขนส่งลงมา
ราคาอาจจะสูงขึ้น และนอกจากนี้หลักการอันสำคัญที่ท่านจะ เห็นก็คือว่าอยู่ในมาตรา ๑
ที่ผู้ประกอบการค้าข้าวต้องได้รับหนังสืออนุญาตจากคณะกรรมการก่อน มาตรานี้ก็หมายความว่า
ผู้ค้าข้าวจะต้องจดทะเบียนให้ทำการค้าข้าวตามพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว
นั้นเพียงแค่นี้ขออนุญาตมิใช่ไว้ในกรมครองเท่านั้น แต่ว่าไม่ได้หมายความว่าข้าวที่จะขอเขา
หรือข้าวที่จะจัดหาคือไปข้างหน้านี้ เขาคงขออนุญาตเป็นคราว ๆ ไปซึ่งเป็นการเพิ่มภาระ
ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ทางอำเภอและผู้ต้องออกใบอนุญาตเป็นคราว ๆ ไป ถ้าหากว่าผู้ตั้ง

ผู้ค้าข้าวได้ลงมือจดทะเบียนเสียครึ่งหนึ่งแล้ว เขาก็ไม่ต้องรับผิดชอบอีกทุกคราวที่เขาซื้อข้าว
มาขาย ส่งออกไปก็ทำบัญชียื่นให้ฝ่ายเจ้าหน้าที่ที่จะควบคุมเท่านั้น เจ้าหน้าที่ก็จะช่วยให้
การควบคุมได้เป็นไปโดยเรียบร้อย ไม่ได้เป็นการบังคับผู้ซื้อแต่ประการหนึ่งประการใดใน
การบังคับซื้อข้าวเช่นนั้นไม่ ในข้อนี้ทางรัฐบาลไม่พึงประสงค์ เรชนั้นนอกจากผู้ไต่ถามนั้นไม่
ผู้ยอมจะกักกันข้าวไว้ความพระราชบัญญัติสาร วและห้ามกักกันข้าวแล้ว—เราก็ใช้พระราช
บัญญัตินั้น เราไม่ใช้พระราชบัญญัติ มีแต่เรามีว่าสำหรับช่วยเหลือประชาชนด้วย ในการ
ที่ถ้าเขาไม่ซื้อข้าวให้แล้วในอำเภอหรือจังหวัดท้องถิ่นแล้ว เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจบังคับให้
ขายให้กับราษฎรนั้นได้ด้วย.

15.10 น.

นายเปี่ยม ไชยนิพนธ์ (ตลก) : ที่จริงหลักการของพระราชบัญญัตินี้ก็คือว่า
พอจะไปได้ เว้นแต่ข้าพเจ้ายังเห็นว่าก็จะเป็นการขูดขลักและจะทำให้เกิดการขูดขลัก
ในการค้าข้าวหรือการค้าข้าวอยู่บ้างประการ คือว่าเมื่อเราได้มีหลักการความคับค
ในนั้นก็มีความจะต้องกำหนดราคาสูงสุดของข้าว และกำหนดว่าใครบ้างซื้อข้าวได้ สิ่งเหล่านี้
นั้นแหละ และนอกจากนั้นก็ยังมีอีกบางประการซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องเหล่านี้จะทำให้ระดับ
เดือนพวกขบวนการที่จะซื้อข้าวนั้นตกลงไปบ้าง คือขบวนการเอง ก็ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าตั้ง
ขึ้นใจอยู่บ้างที่รายว่าจะกำหนดราคาสูงสุดของราคาข้าว ซึ่งข้าพเจ้าเองเพิ่งกลับจาก
ห้องที่ที่ทราบข่าวมาเขาแล้วว่ามีรัฐบาลจะกำหนดราคาสูงสุดและวิพากษ์กันว่าจะกำหนดราคา
ค่าและจะทำให้การทำนาในระงักริ ๆ รอ ๆ อยู่บ้างและหวังวิพากษ์อยู่บ้าง อะไรบ้างก็ยังจะ
ออกออกอยู่ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เราออกไปว่ากำหนดราคาสูงสุด
แห่งข้าวแล้ว ขบวนการก็จะปล่อยให้ถาวรทำนา บัณฑิตในความหวังที่จะให้ข้าวผู้ที่จะลดน้อย
ลงไป.

และ อีกประการหนึ่ง ผู้ที่จะทำข้าวนี้จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

เจ้าพนักงานนี้ก็ต้องมีจำนวนน้อย เขาจะที่แล้วราคาข้าวนี้รัฐบาลจะเป็นผู้กำหนด

หรือกรรมการ เป็นผู้กำหนด เมื่อกำหนดแล้วผู้ที่จะค้าข้าวก็รู้สึกว่าจะไม่ค่อยได้กำไร ทำให้เสียเวลาเปล่า ๆ ทำให้เขารู้สึกช้ำมากใจไม่ค่อยอยากจะทำ เมื่อเขาไม่อยากค้าแล้วข้าวก็ต้องตกหนักอยู่กับชาวนา ชาวนามากจนเมื่อขายไม่ได้แล้วก็ต้องขายในราคาถูก อาจมีบางคนที่ซื้อของอุปโภคซึ่งเป็นผู้ซื้อ เพราะฉะนั้นไม่ต้องซื้ออุปโภค ซื้อกันได้เต็มที่ ใครมีเงินก็ซื้อไว้ได้ เพื่อเอาไว้ขายเมื่อพระราชบัญญัติตราไว้ว่า ใครซื้อข้าว ขายข้าวจะต้องได้รับอุปโภคและซื้อค่างาที่กำหนด เขารู้สึกว่าไม่ค่อยจะได้กำไร และเขาก็รู้สึกกันแล้วว่า ค่างาที่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องโจรสลัดไม่ค่อยจะลงขา เพราะฉะนั้นข้าวต้องตกอยู่ที่ค่างาที่ช้ำ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะได้ข้าวที่ใหม่มาให้สับพระราชกิจ ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลไม่มีมือที่จะซื้อข้าวจากรานหรือส่งให้โรงสี โดยตรงปล่อยให้คนกลางทั้งนั้น รัฐบาลก็ยังมิได้วางแนวทางเพื่อคัดคนกลางเสีย ถ้าอย่างนั้นแล้วชาวนาก็จะขายช้ำ ถ้าหากว่าทำอย่างนี้ คือว่ามอบให้คนซื้อและเมื่อมีคนซื้อแล้ว ผู้ซื้อก็จะเล่นตัวได้ในเมื่อข้าวมีมากมายไม่ขายคืนก็ไม่ซื้อก็ได้ นายไม่ขายคืนก็ไม่ซื้อ เพราะฉะนั้นชาวนาอยู่ในท้องที่เสียเปรียบและขายข้าวได้ราคาต่ำ.

ที่ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลควรจะได้ดำเนินอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นมาแล้วว่าผู้ซื้อข้าวมีจำนวนน้อยเขาก็ถ่วงราคาจากชาวนาได้ เพราะชาวนาเสร็จแล้วจะต้องบรรทุกบ้าง ทำนุฝ้างและไร้อย่างนี้ในทางอื่นก็อย่างนี้ เพราะฉะนั้นผู้ซื้อข้าวเขาก็ถ่วงราคาได้เต็มที่ นี่เป็นการกระทบกระเทือนชาวนามาก เรื่องค่าขนส่งสูงนี่เป็นการกระทบกระเทือนใจผู้ซื้อทำให้ผู้ซื้อลดน้อยลงไป และทำให้ชาวนาได้ข้าวลดน้อยลงไปอาจจะทำพอกินก็ได้ และอีกประการหนึ่งถ้าให้มีผู้ประกอบการค้าข้าวคนใดคนหนึ่งคนใดเปลี่ยนหรือโอนกรรมสิทธิ์หนึ่งถืออุปโภคประกอบการค้า ไร่ได้จะเพาะข้าว คือผู้ประกอบการค้าข้าวโดยมากไม่ไ้ซื้อเองมักจะมอบให้คนอื่นไปซื้อแทน เพราะฉะนั้นเมื่อเขาได้รับอุปโภคประกอบการค้าข้าวเขาก็อยู่ที่ข้างของเขา คนที่ไปซื้อนั้นก็ไม่มีหนังสือจะเพาะข้าว

๒/๑๔

เขาอาจจะให้นาย ก. หรือนาย ข. ออกไปเสือกว่านเข้ามา นี้ทำให้การชออุปถัมภ์เกิด
 คลุกคลีกันจนน้อยที่จะเป็นเหตุไม่สะดวกแก่การค้าข้าว เมื่อไม่สะดวกแล้วข้าพเจ้าเกรง
 ว่า ข้าพเจ้าจะไม่ส่งมาถึงกรุงเทพฯ นี้เป็นข้อที่รัฐบาลควรระวังไว้บ้าง ที่จริงข้าพเจ้า
 เห็นว่าใช้พระราชบัญญัติอันเดิมก็อาจจะได้ โดยเพิ่มข้อความเล็กน้อยเป็นพระ
 พระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว หลักการที่มีกำหนดเวลาสูงสุด แต่ใช้ข้าพเจ้า
 เห็นว่าถ้าใช้พระราชบัญญัตินี้ เข้าไปได้แล้วจะได้ประโยชน์มากกว่านี้ คือพระราชบัญญัติเก่า
 พกค้าซื้อมาได้ แต่เมื่อซื้อเข้ามาแล้วเรายังคงซื้อได้คราวละเท่ากำหนดนี้ ถ้าหากว่าเรา
 ใช้วิธีนี้แล้วเกรงว่าผู้ซื้อจะไม่ซื้อ แล้วชาวต่างชาติไม่ขาย และถ้าขายก็ต้องขายในราคาถูก
 ข้าพเจ้าเห็นควรจึงขอให้รัฐบาลได้ชี้แจงให้แจ่มแจ้ง.

๑๕.๑๘ น.

หม่อมหลวงกรี เศษาคิวังศรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : ร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้ ความจริงไม่ได้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะไปทำให้การค้าข้าวกระทบกระเทือน
 แต่ประการใดไม่ ความจริงคงสิ้นจะทรงกันข้ามควรจะได้ส่งเสริมให้การค้าข้าวเป็นเสรีกัน
 ยิ่งขึ้น คือผู้ใดทำการค้าข้าวโดยแน่ชัดแล้ว คือหมายความว่าทำการค้าข้าวเป็นอาชีพของ
 เขาแล้ว จดทะเบียนเสียครั้งหนึ่งแล้วเขาก็ทำการค้าข้าวไปได้ คือมีบัญชีติดต่อกับเรา
 ถ้าหากว่าจะให้ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นตัวแทนไปซื้อแล้วก็ควรจดทะเบียนทำบัญชีมอบหมายให้
 เพราะฉะนั้นก็ไม่ว่าจะมีชื่อชื่อกันแต่ประการใด นอกจากนี้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับ
 ไว้ที่จะมีให้ใช้บังคับในมาตรา ๑๑ แก่กลสิกรซึ่งรายหรือและเปลี่ยนข้าวซึ่งกลสิกรนั้นผลิตได้
 จากเนื้อที่ที่ตนทำ ผู้ที่ขายหรือแลกเปลี่ยนข้าวครั้งหนึ่งก็มีปริมาณหนึ่ง ก. ข้าวเปลือกทุกระปี
 ไม่เกินหนึ่งร้อยหนึ่งชั่ง ข. ข้าวอื่น ๆ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิกลัง.

อันนี้ไม่ได้กระทบกระเทือนถึงชาวต่างชาติแล้วจะขายข้าวในเลข ผู้ที่ค้าข้าว
 ทางภาคที่จะคงอยู่ในเขตที่มีผลบังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่วนผู้ที่ขายหรือแลกเปลี่ยนข้าว

๒/๖๖

เพราะว่าการจดทะเบียนและตั้งหรือการขออนุญาตแต่ละครั้งนั้นย่อมได้รับความเดือดร้อนและผู้จดทะเบียนมากอยู่ เพราะฉะนั้นการกำหนดที่จดทะเบียนให้แน่นอนและไกล่เกลี่ยกันนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรแก่ผู้ทำการค้าได้ยิ่งขึ้น ถ้าไม่สะดวกแล้วการค้านี้อาจจะคลุกคลีและจะชะงักลงได้ ข้าพเจ้าขอเรียนถามเสียด้วยในข้อนี้.

15. 23 น.

หม่อมหลวงกรี เดชขจิตวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : ในกรณีจดทะเบียนที่ท่านสมาชิกเป็นห่วงอยู่นั้น การจดทะเบียนในท้องถิ่นทางกระทรวงพาณิชย์จะได้อัตโนมัติโดยสะดวก คือจากทางอำเภอและทางจังหวัดตามที่ขอค่าเช่าเหล่านั้นได้ทำการค้าอยู่ นอกจากนั้นแล้วในส่วนที่เรื่องที่ว่ามีการจดทะเบียนมีการเรียกเรื่องอะไร เหล่านั้นเป็นเรื่องปลีกย่อย ซึ่งถ้าหากว่ามีลักษณะอะไรแล้วที่ทางท่านผู้แทน ฯ มีก็ควรจะเสนอมาเพื่อสอบสวนกันต่อไป.

ในเรื่องนี้ ในหลักการให้ขอเจ้าได้ทดลองตลาด ฯ นี้แล้วว่่า เพื่อส่งเสริมการค้าข้าวให้ เป็นถึงลักษณะ เพราะว่าการค้าในทางพาณิชย์เราอยากจะได้การค้าเดินไปเป็นทำนองครองธรรม เป็นหลักของประเทศ เพราะว่าการค้าเราถือว่าเป็นหลักของประเทศเหมือนกัน การที่ทำการค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วดีนี้ไปอย่างนี้แล้วไม่ถือว่าเป็นค้าเป็นสรร เป็นประโยชน์แก่ประเทศ เพราะฉะนั้นเมื่อได้ส่งเสริมการค้าข้าวให้เดินไปโดยเรียบร้อยแล้วข้าพเจ้าใจว่าการค้าคงจะเป็นปรักแบบมั่นคงถาวรขึ้น ยิ่งกว่านั้นในร่างพระราชบัญญัตินี้ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้ใดมีข้อสงสัยอย่างไรแล้วอาจจะไปแปรติดตลกกันได้เมื่อได้รับหลักการไปแล้ว.

นายสงวน ตุลารักษ์ (สมาชิกประเภท ๑) : ที่สมาชิกของใจกินอยู่ที่คือเพิ่งได้รับร่างพระราชบัญญัติและวิธีที่จะไม่ให้ เสียเวลาแก่รัฐบาลจึงได้เปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติฉบับเก่ากับพระราชบัญญัติฉบับใหม่ว่าแตกต่างกันตรงไหนบ้างให้ชี้แจงเข้าใจว่าขึ้น

อย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งที่ว่า จะสั่งให้ชายชาวแถบคลอไลโคคคองโง้นนั้น คามาราคาที่
กำหนดในกรณีเช่นนี้ไฉนบ้าง รัฐบาลยังไม่ได้ชี้แจง.

หม่อมหลวงกรี เสด็จถึงที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ข้าพเจ้า
ได้ทดลองแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กับร่างพระราชบัญญัติฉบับสำรวจและห้ามตัก
กันข้าวนี้ไม่มีต่างกัน ร่างพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามตักกันข้าวในหลักการมีแต่เพียงว่า
จะเจาะรูตรงลงมาจากเท่านั้น เมื่อใครมีข้าวไว้เกินปริมาณแล้วก็ไปแจ้งปริมาณ และถ้า
หากว่า เขาไม่สามารถระบายออกให้น้อยกว่าปริมาณที่กำหนดแล้วคงของอนุญาต แต่ส่วน
ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติให้ล่าช้า คือหมายความว่า เขาทำการล่าช้าอยู่
แล้วเขาไปจดทะเบียนครั้งเดียวว่า เป็นผู้ล่าช้าแล้วก็ทำการล่าช้าได้ตลอดไป เพียง
แต่ว่าลงมติรับจ่ายชื่อขายอย่างไรไว้เป็นหลักฐานเท่านั้น หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้
นี้แตกต่างกับเท่านั้น และนอกจากนี้ข้าพเจ้าก็ได้อธิบายแล้วว่า พระราชบัญญัติสำรวจ
และห้ามตักกันข้าวนี้ ได้มีผลทำให้เกิดขึ้นในขณะนั้นแล้วว่า บรรดาพ่อค้าชาวเขามีสมาชิก
ปริมาณนี้ ได้กำลังกระจัดกระจายไปใต้สุทนต์-กสิกรรมมีนา อันนี้เป็นหน้าที่รัฐบาลกำลังรู้สึก
ลำบากใจมาก ฉะนั้นกว่าเรากระจัดกระจายไปแล้วก็ไม่รู้ว่าจะติดตามไปได้อย่างไร
ถ้าหากว่าพระพรได้มีพระราชบัญญัติการล่าช้ามีผลของอย่างนั้นแล้ว เขาก็กระพากันเป็น
สาย ๆ ไม่กระทบกระเทือนแต่ประการใดประการหนึ่ง.

๒/๓๘

๑๘.๒๖ น.

พล.ร.ท. กระแสร์ ปาหนาทวิน สรยุทธเสณีย์ ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒) :
 รัฐบาลได้ชี้แจงความมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ เป็นหลักสำคัญในพระราชบัญญัติ
 นี้ ข้าพเจ้าอยากจะเรียนว่าไม่มีความเห็นอะไรที่จะคัดค้านในเจตนารมณ์ของรัฐบาลแต่
 ประการใดเลย การควบคุมนี้จะกำหนดราคาหรือแจ้งปริมาณหรือจะให้มาจกทะเบียน
 การค้ามีกฎหมายบริบูรณ์อยู่แล้วนี่ เราทำการควบคุมการค้าค้าด้วยกฎหมายอะไร พอ
 คำนึงจะต้องใครเป็นผู้ดูแลให้ชวนเท่านั้นเท่านี้ หัวใจทั้งนี้เราเคยทำมาแล้ว ใน
 เรื่องการควบคุมน้ำคาวปลาที่ใครมีอนุญาตค้าค้าก็จะต้องมีแจ้งมาจดทะเบียนจึงจะยกน้ำคาว
 ปลาไปไหนใครกำหนดราคาขายเท่านั้นเท่านี้ ไรทำไปแล้ว อันนี้ถ้าเข้าอยู่ในเรื่องเครื่อง
 อุปกรณ์บริโภคก็ใช้กฎหมายควบคุมก็ละละจนให้แจ้งปริมาณอะไรก็อะไรไปทั้งนี้ ข้าพเจ้า
 เห็นว่ามีกฎหมายบริบูรณ์แล้ว ไม่น่าจะออกซ้ำไปอีก

๑๘.๒๕ น.

พ.ท.ม.ล. ทวี เกษาศิวังศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : กฎหมาย
 ฉบับนี้ข้าพเจ้าได้ชี้แจงแล้วว่าเป็นกฎหมายระหว่างการค้ากับพระราชบัญญัติตำรวจและห้าม
 กีดกันชาวต่างประเทศ ราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค พระราชบัญญัติควบคุมเครื่อง
 อุปโภคบริโภคนี้หมายความเฉพาะสิ่งที่จะใช้บริโภคภายในประเทศ เป็นสิ่งที่มีบริโภค
 ภายในประเทศ แต่ไม่รวมจะไปบังคับให้เขาขายในราคาที่มีหรือกำหนดราคาขาย
 อย่างนั้นอย่างนั้นไม่ใช้เครื่องบริโภคภายในอาจจะไปขายต่างประเทศไปขายนอก
 แล้วกฎหมายนี้คุ้มครองสินค้าอีกทาง เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลไม่ยกก็ใช้กฎหมายอีกทาง
 จึงได้เสนอพระราชบัญญัตินี้เข้ามา

๑๘.๒๕ น.

นายเลียง ไชยนาค (อนุรักษนิยม) : ความจริงกรมขยายจะอนุญาต
 การที่นิยมเรียนไปเมื่อถึงแล้วตามรัฐมนตรีแถลงมาก็รู้ดีว่าทำมาแต่ลงยังคงคลากเคล้าอยู่

๒๑๑

ท่านแถลงว่ากฎหมายเก่ามีความประสงค์เพียงจะเจาะรูงูเท่านั้น แต่กฎหมายใหม่นี้
มีอำนาจในการที่จะซื้อ กฎหมายเก่าเจาะรูงูเฉย ๆ ไม่มีอำนาจในการซื้อ กระทบ
กับเลขอารยธรรมจำนวนากูเมื่อกี้เพื่อทำความเข้าใจเพราะบางทีอาจจะฉลากเคลื่อน
กระทบจะออกให้ทั้งมีความหมายเท่ากันและใช้ไต่อย่างเดียวกันในมาตรา ๕ บุคคลใด
ใครมีหรือขอรับหนังสืออนุญาตให้มิชวในการทรมอง โหมยอนชาชาวทามรดา และ
ปริมาณที่กรมการกำหนดแต่ผู้ใดมีอนุญาตจากกรมการให้ขอช่าว นี่แปลว่ามิชว
กรมการกำหนดราคาหมด ถ้าไปขายกรมการมีอำนาจจะบังคับให้ ขายความ ราคาที่
กรมการกำหนด ความชัดเจนอย่างมีกระแสมเห็นว่าความประสงค์ให้ขึงแดงว่าจะ
ซื้อช่าวไม้ไ้ ส่วนที่กล่าวตอนท้ายที่สุดดูเหมือนจะครั้งที่ ๔ หรือครั้งที่ ๕ ว่ากฎหมาย
เก่าเกิดว่าเกิดมีทั้งปลัดสงช่าวไปให้แก่ช่าวนา อันนี้เป็นเรื่องทางปฏิบัติ และอีก
ประการหนึ่งข้อเท็จจริงอย่างนั้นไม่เคยได้ยิน แล้วการศึกษาของช่าวชากฎหมาย
รวมกร โหมยอนมากก็ไ้ใกล้อีก มีบ้างบางกรณีถ้าพูดถึงการสำรวจแล้วก็ไม่มาว่าอีกในฉบับ
แต่อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องทางปฏิบัติทำผิดกฎหมาย เพราะผู้ลงโทษอยู่ในแจ้งความเท็จ
หรือแสดงความผิดหรือให้ความเท็จต่อเจ้าพนักงานกระแสมเห็นว่าความสำคัญของร่าง
พระราชบัญญัตินี้คือการซื้อช่าวจากผู้ที่มีช่าว กระแสมเองไม่มีอะไรหรือพยายามชี้แจง
เมื่อจะเอาหลักก็ยึดถือมาจะยกมือให้ แต่ขอเรียนว่ากฎหมายเกี่ยวกับการบังคับ
ประชาชนนับแต่ถ้าหากจำเป็นจริง ๆ แล้วก็ออกไป ถ้าไม่จำเป็นแล้วก็อย่าจะให้เร่งบี
ทั้งนี้ก็จะเข้าใจกันอยู่แล้ว กระแสมจะพิมพ์อะไรอีก

๑๕.๓๖ ๒.

๓.๓๖.๑.๓๖ เศษาคึ่งวงศ รุณนกรวิภากร กระทรวงพาณิชย์ ๓๖.๓๖.๑
ใครจะขอรับแจ้งตามผู้แทนเมืองสมุทรปราการ คือมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติสำรวจ
ห้ามกีดกันช่าวนี้ หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้แต่แสดงจำไว้ว่าเป็นการห้ามกีดกัน
คือหมายควว่าขอสมัคร หรือสำหรับเจ้าพวกที่กีดกันช่าวให้สมัครมา ซึ่งเมื่อเขาขายช่าว

๒๑๔๐

ของเขามาพบคนตัวเขาก็นมกการ... แต่พระรามาธิบดีก็ชาวเจกษสมมานี้ส่งเสริมให้
 เขาทำ ส่งเสริมให้เขาคือไป เขาก็ไปไหน สักขามความว่าเราต้องการจะให้
 พวกพ่อค้าทำการค้าขายเป็นกำลังช่วยเรา ไม่จำเป็นจะต้องบังคับหรือข่มขู่กับ
 กัน ส่งเสริมให้เขาคือให้ทุนเองตรงตรงนี้เป็นเองนี่ และหาว่าเขาคือมีการกัก
 กันอะไรขึ้นแล้วเราก็ใช้พระรามาธิบดีคือพระรามาธิบดีชาว... เราต้องการ ส่งเสริมการ
 ทำการค้าให้เดินไปทั่วทิศเพื่อเป็นกำลังของการส่งข่าวให้เขา ไม่ใช่ให้อำนาจในทางอื่น
 เดิม เพราะฉะนั้นหวังว่าท่านสมาชิกของเราจักเห็นแล้ว เราต้องการ ส่งเสริม

๘๘.๓๐๑ ๒.

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ (อดีตรัฐมนตรี)

ข้าพเจ้าได้โปรดควมพระรามา
 มนต์คือความขมขื่นชาวไทยละเอียดยแล้ว รู้สึกว่าพระรามาธิบดี นี้ไม่ใช่เป็นไปในทางส่งเสริม
 การค้าขายทั่วทั้งราชอาณาจักร เพราะเหตุว่าในการที่จะให้บุคคลค้าขายหรือประกอบกิจ
 การค้าขายพระรามาธิบดีนั้นจะต้องขออนุญาต การขออนุญาตนี้หรืออะไรก็ตาม... จะต้อง
 เป็นไปอย่างดีเจ้าหน่าที่กำหนดไว้ ถ้าเป็นลักษณะเช่นนี้แล้วชาวเขา... นั้นว่าจะไม่ใช่เป็น
 ทางส่งเสริม และจะก่อให้เกิดความเดือดร้อน เพราะเหตุว่าเท่าที่พระรามาธิบดีกล่าว
 และกักกันและควบคุมชาวเขาขึ้นก่อนนั้น ถ้าพิจารณาถึงผลดีของการพระรามาธิบดี
 แล้วจะเห็นว่าน่าจะพอเพียงกับความประสงค์ของรัฐบาล คือในเหตุผลการเสนอผลดี
 การพระรามาธิบดีนี้ยากก็มีความสำคัญว่าเพื่อป้องกันมิให้มีการกักกันชาวเขาไว้เกินกว่าปริมาณ
 ที่จำเป็นสำหรับบริโภคภายในประเทศ และทั้งจำเป็นที่จะต้องควบคุมการค้าขายใน
 บางท้องที่เพื่อป้องกันมิให้มีการนำชาวลัทธิคอมมิวนิสต์ไปจำหน่ายยังต่างประเทศ นี้เป็น
 ปัญหาที่ทางรัฐบาลมีของใจและจไม่บันทึกในเหตุผลและหลักการเสนอร่างพระรามาธิบดี
 นี้เข้ามา แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าพระรามาธิบดีสำรวจกักกันชาวเขานั้นน่าจะเพียงพอกับความ
 ประสงค์แล้ว เพราะเหตุว่าผู้ที่มีข่าวเกินกว่าห้ากิโลเมตรหรือเกินหนึ่งร้อยไมล์แล้ว
 และบุคคลเหล่านี้จะไปขายหรือเอาออกนอกบริเวณก็ไม่ได้อีก ถ้าบ้านนั้นจะคงมีความ

อีกตามพระราชนิพนธ์ ถ้าหากว่าเรา ออกพระราชนิพนธ์นี้ในอีกปีเกิดจักรวาลลงไปได้
 แม้แต่จะมีภรรยาชาวโศภนหนึ่ง เดียวกันแล้วจะร้องขอแยกจากเจ้ามาดี ข้าพเจ้า
 เห็นว่าอันไหนเกิดความรักชอบ เมื่อถือให้เกิดความเดือดร้อนเช่นนี้แล้วก็จงทำให้
 ผู้ประกอบอาการตามหาไฟไฟเกิดอาการขึ้น ทำให้มีการติดลบของยานทั้งที่เร
 ไรหวนมาแล้ว นี่เป็นเหตุหาที่รับานนี้ซึ่งขบโมกข์ ที่นี้ถ้าหากว่าออกพระราชนิพนธ์
 นี้ไป มีผู้หาสาเหตุอีกของหนึ่งข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนให้รับานทราบไว้ก็คือ ความหวัง
 ของชาวสาธุจะหาชานนี้ถูกขบกับราคาชาว ข้าพเจ้าว่าชานาเห็นว่าการราคาชาวในนี้
 หอบไม่สามารที่จะมีการหรือซื้อไฟเข้าเป็นไปโดยดีแล้วเขาก็ไม่สามารถที่จะทำไร
 โฉนดในนี้ต่อไป นี่เท่าที่ข้าพเจ้าได้ท่องเที่ยวในท้องที่ต่าง ๆ ก็โดยสัญญัตินี้มาดังนี้
 และยังมี ^{เรื่อง}ผู้แทนนายภิไทรมาถึงขอเท็จจริงในการกำหนดราคาชาว มีเหตุสำคัญ
 อยู่ว่า จะประสงค์ของขึ้นให้ลดลงไม่ใช้ความทราบจากชาวอย่างเดี๋ย กิ่งตำราของ
 ขึ้นให้ถูกลงสมกับราคาชาวด้วย ถ้าจะลดขมราคาชาวอย่างเดี๋ยจะฆ่าสายความ
 หวังของชานา เวลาที่ทรงราชการก็กำลังกระชั้นเคียดชานนาใช้ชานาเพราะเรามี
 ข้อคิดงทีจะคงส่งข่าวให้ชาวให้เขาล่ากันสนั่น ถ้าราษฎรลุกขึ้นชานาโดยพร้อม
 เหยืองกันแล้วเราก็สามารถที่จะส่งข่าวให้เขาคบจำนวนและไม่ต้องส่งไปคำ ๆ เมื่อ
 ยังไม่ทันกำหนดนี้ไป ก็จะคงส่งไปนี้ก็เป็นผู้ชายิ่งใหญ่ที่ข้าพเจ้าใคร่จะกราบเรียนรับาน
 ไททราบได้หาข้อเท็จจริงนี้ไว้ ความที่รับานได้ชี้แจงอีกข้อหนึ่งว่ากฎหมายฉบับนี้เป็น
 กฎหมายระหว่างกลาง คือกฎหมายระหว่างกลางความคุมเจ้าของยุโรปโลกและพระ
 ราชนิพนธ์ที่สำรวจและกักกันตัว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่เป็นกฎหมายระหว่างกลางเลย
 แต่จริงเป็นกฎหมายควบคุมการชายชาวโดยทรง และเรื่องนี้มีข้อบกพร่องต่าง ๆ ของ
 พระราชนิพนธ์ก็กล่าวมีอย่างไร ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อร่างไปจะไม่สำเร็จความประสงค์
 และจะทำให้สายความหวังของชานาโดยสิ้นเชิงด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนให้
 ที่ประชุมทราบและขอให้รับานทราบข้อสังเกตนี้ไว้ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้ฟังความเคลื่อนไหว

๕/๕๒

โทรจากชวามาโดยโตลลิก

๑๕.๓๘ น.

พ.ท.ม.อ.กรี เขษากวียงค์ วัฒนศิริว่าถาวรกระทรวงพาณิชย์ : ใน
 การค้าขายอันจำเป็นอยู่เองที่จะต้องมีพระบรมราชูปถัมภ์ที่จะให้จดทะเบียนและมีตบแต่งบัญชีอะไร
 ด้วง ๆ นั้นหมายความว่าเพื่อให้การค้านั้นเป็นไปโดยเรียบร้อย ไม่ให้ว่าการค้าขายนั้น
 เราปล่อยให้ไปโดยที่ไม่มีขอบเขต ไม่มีการควบคุมอะไรติดตัว ท่านจะเห็นได้
 อย่างการตั้งบริษัท การสร้างบริษัท ทางทุ่ส่วนก็ อะไรด้วง ๆ อันแล้วแต่ของมี
 การจดทะเบียนเป็นกิจลักษณะ นี่เป็นการส่งเสริมไม่ให้เกิดการค้าเสียหาย เป็น
 การส่งเสริมขึ้นเดียวกัน ในการค้าที่เป็นอยู่เวลานี้เราไม่มีทางระบุโดยวิธีใด
 จะค้าขายอย่างไร เพราะฉะนั้นการค้าว่าค้ากันอย่างไรไม่มีแนวโน้มอะไร ก็ถ้าได้
 ค่าแล้วมีการจดทะเบียนเรียบร้อยแล้วก็เป็นการค้าขายทุก ๆ ฝ่าย เป็นการส่งเสริม
 ไปการค้า ก็จำเป็นจะต้องมีระเบียบ ถ้าหากว่าการค้าไม่มีระเบียบแล้วจะค้าขายได้
 ด้วงอย่างไร จำเป็นจริง ๆ

๑๕.๓๘ น.

พ.ท.หลวง อภัยวงศ์ ~~ต้นสังกัด~~ (พระนคร) : ข้าพเจ้าเข้าใจ
 ว่าความที่ ~~ต้นสังกัด~~ ^{ของใจ} ต้นสังกัดทั้งทางรัฐบาลและสมาชิกทั้งจะไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าดูขึ้นมาก็ไม่
 ใช้จะหัดกันพระบรมราชูปถัมภ์ และเขาจะพยายามอธิบายให้เข้าใจเท่าที่มีความรู้บางอย่าง
 มีเหตุอันมีว่าทำในออกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา ที่ทั้งรัฐมนตรีว่าถาวรกระทรวงพาณิชย์
 แสดงว่าเป็นกฎหมายที่ใครนำมาในแนวที่ว่าข้างกลางกฎหมายควบคุมและกฎหมายซึ่งใน
 สมัยที่ข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรีอยู่แล้ว ความจริงเป็นเช่นนั้น แต่ที่นี้อาจจะเรียน
 ให้สถาบันที่ทราบว่า ถ้าไม่ที่ข้าพเจ้าเคารพรัฐมนตรีพาณิชย์จึงออกเช่นนั้นก็คิดว่า ความ
 หมายเดิมที่เขาวน้อมยังไม่ส่งครบนั้นพวกเขาคำไม่จำเป็นจะต้องจดทะเบียนก็ได้อะไร
 ทำมาหาอันถึงเขาอาชีพเราพอจะมองได้ว่าไม่จำเป็นจะต้องจดทะเบียนการค้า เรา

๒/๑๓

ก็มีอยู่ คนนั้นจะค้าอะไรคนนี้จะค้าอะไรก็ ต่อมาเมื่อการสงครามอลเวงใกล้เข้า
มาแล้ว การค้าขายก็เกิดซบเซาลงมานั้น คือว่าพวกที่ไม่เคยค้าขายก็เกิดค้าขายและ
กันขึ้นมา และพวกที่ค้าก็ถึงค้าอยู่ แล้วบางทีพวกพ่อค้าพวกก็เลิกค้าขายไปจนเหลือคน
เบา พวกขายยากก็จนเหลืออะไรอย่างนี้ ที่นี้ท่านรัฐมนตรีที่มีความเห็นจะออกกฎหมาย
อันนี้เพื่อประโยชน์เพราะอัน เพื่อเอาพ่อค้าที่ขายข้าวแก่คนในครอบครัวที่มีคอกอยู่ กับข้าว
เอาไว้ กฎหมายอันนี้ก็ออกมา เมื่อกฎหมายนั้นมีออกมาให้จดทะเบียนในอะไรคือ
อะไร ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนแก่กรมบาลอย่างหนึ่งจะ เชื้อหรือไม้ก็ถามใจและ
คือว่าการหวังก็อันนี้อาจจะมีคอกสองคอกอยู่ ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงการค้าข้าวเท่าที่ข้าพเจ้า
เข้าใจ จะมีกฎอย่างไรไม่ทราบ คือคนที่ทำนาที่ทำนา คนที่ค้าข้าวที่พูดที่หรือซื้อ
ขากพวกพวกหนึ่ง แล้วเอามาขายให้พวกมีเงินมีฉางคือพวกนายทุน พวกเหล่านี้มีไม้ที่ถือ
ที่ว่าการขึ้นส่งสละพวก พวกนั้นก็ขึ้นเกี่ยวอะไรเข้ามา คนที่หนึ่งเอามาคาคข้าวมา
ระยะโตโตไม้ใช้ใกล้เออมาในคนกลาง คนกลางออกเงินให้แล้วก็ขึ้นไปอีกพวกหนึ่ง เจ้า
ของหาหนะก็รับซื้อจากชาวบ้านส่งโรงสีกรุงเพท ฯ หรือโรงสีหัวเมือง หรือบางทีเจ้า
ของข้าวก็ขึ้นเอง เมื่อเราออกพระร ควบคุมอยู่ที่จดทะเบียนนั้นแล้ว จึงอยู่ที่กรมตรี
อาจจะมีรับพวกเหล่านี้ให้เข้าอยู่ระบับว่าแก่จะขายข้าวก็ต้องยกคืนใจอาตว่า ไม่ใช่
จับหลักจับผูกจึงนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วท่านเหล่านี้ของจดทะเบียน การจดทะเบียนของ
คนนั้นเมื่อได้รับความลำบากยุ่งยากแล้วผมเกรงว่าการจดทะเบียนนั้นคนจะระอาเสีย
จะไม่ออก—โดยมากก็มีวิธีการให้เสียเวลาทำไม ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้นเพราะเหตุว่า
ถ้าเราคิดดูจำนวนข้าว ข้าวเวลานี้ที่จะขายส่งต่างประเทศ^๗นี้^๗ประเทศเหล่านี้ได้ตกลงอย่าง
ท่านนายกลองแล้วว่าถ้าจำนวนเป็นเงินบาททั้งเพิ่มอีกแล้ว^๗นี้^๗ในเขื่อนนี้ให้อีก ๓
ปอนด์ เมื่อคิดแล้วอีก ๗ บาท ๕๐ กว่าบาท^๗ เมื่อเขื่อนนี้แล้วถ้าจำนวนกลับมาเป็น
ข้าวเปลือกจะขึ้นโรงสีก็อีกเออหรือเทเวศน์^๗นี้^๗ ๕๕๐ บาท เมื่อเขื่อนนี้แล้วราคาข้าว
เวลานี้สูงกว่า ที่นี้การขายข้าวคงนี้จะไม่ได้อีกของ ไปมีบของซื้ออย่างตัวที่^๗นี้^๗ ๕๕๐ บาท

๑๙๙๔

แล้วก็ต้องบีบให้ต่ำกว่า ๓๕๐ บาท เพราะฉะนั้นเราที่อยู่ในเขตชุมนุมไว้นี้เพราะราษฎรผู้
 ข้าราชการในท้องถิ่นแล้วอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่า ที่ปัญหาชาวบ้านที่จะมานั้นก็เกิดจำนวน
 เกินไปอย่างที่ท่านเจ้าคุณถาม ที่นี้จะแปรสภาพไปในแง่ที่ว่า ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าจะเป็น
 อย่างนั้นเองว่าชาวบ้านไม่ถึง ๓๐ ที่ไรทะเลเขาไว้ ๑๐๐ - ๕๐๐ บาท ท่านรัฐมนตรี
 มหาคไทยเองซึ่งข้าพเจ้าอ่านหนังสือพิมพ์เห็นว่า เขตพวกเจ้าของนามาสมัครกัน เจ้าของ
 นามบอกว่า ๕๐๐ บาท ผมไม่ได้ออกทุนได้ ผมได้ ๓๐๐ ๓ ๕๐๐ บาทเท่านั้น ถ้ามาวันนี้
 แล้วพวกชาวบ้านนั้นก็คิดไปแล้วจะเห็นว่าถ้าอย่างนั้นฉันขอมาไม่มีกำไรอะไรมากมาย
 นักก็อาจจะเสียค่าจ้างผม พวกขนส่งที่จะซื้อข้าวขอยยี่ที่จะขนมากรุงเทพฯ อาจจะมี
 หายไปบ้างเพราะที่ ๑. เสียเวลาจากทะเบียน ๒. กองอยู่ในการแจ้งปริมาณ
 ๓. ถ้าไรได้น้อย เมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะเลิกกันเสียได้ การที่ข้าพเจ้าบอกว่าเลิกเสียบ้าง
 มีเหตุผลข้ออื่นหรือข้อเปลี่ยน ๆ ถ้าส่งเอกสารย้อนหลังเมื่อ ๒ - ๓ ปีมาแล้ว จะเห็นว่า
 พวกพ่อค้าชาวทกชนชาวเปลือกทางเรือลดจำนวนน้อยลงไปแล้วไปชนต่างอะไรได้ผล
 มากกว่า ข้าพเจ้าส่งเอกสารเห็นเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นทางอื่นเวลาไปขอหากฎหมายได้
 นอกเหนือจากข่าวก็มีหลายทาง อาจจะไปยื่นเอาข้อเสียก็ได้ รัฐบาลจะต้องรื้อใน
 ตอนนั้น

อันที่สองในมาตรา ๕ นี้ที่เราจำเป็นต้องกำหนดราคาสูงสุดของข้าว
 ข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐบาลคงจะทำได้แต่ตัวเลขที่ยากอยู่ เพราะข้าวความแห้งที่ต่าง ๆ การ
 กำหนดค่าข้าวที่สูงสุดแล้วแต่ท้องที่กันการใกล้หรือไกลของทางคมนาคม ถ้ามากอยู่แล้ว
 แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าทางรัฐบาลคงทำได้ แต่ข้าวอันนี้ออกไปเพราะราษฎรที่อื่นนี้ออกไปแล้ว
 จะคิดกันไปต่าง ๆ นานา ๆ แล้วจ้ะทำให้กำลังชาวนาซึ่งตั้งใจจะทำงานอยู่เกี่ยวกับขอว่าขาย
 ถ้ากำหนดข้าวสูงสุดแล้วจะเป็นเท่าไรก็ไม่รู้ฉันก็ไม่แน่นอน ฉันจะได้อย่างที่ได้อยู่เวลา
 นี้หรือไม่ เพราะว่ากาขายข้าวในกรุงเทพฯ เวลาที่ข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐบาลโดย
 ฉะนั้นเพราะรัฐมนตรีพาณิชย์จะเห็นว่าควรที่จะขายเพิ่มราคาให้เรามาก เขาให้ราคาเกี่ยว

๒/๕

เป็น ๓๓ บาทสำหรับ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ๓๓ ความบาทถูกเดิม ๆ แล้วเกินกว่าราคา
 ซึ่งองค์การจัดซื้อข้าว ๘ บาท ส่วนนี้/๒๕/เพื่อใช้เพื่อเพราะ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ในขณะนั้น
 ๑ บาท แล้วขึ้นไปอีก อย่าลืมว่าราคาข้าวขึ้นอยู่ในหัวเพราะเหตุอะไรก็เพราะเอกชน
 เข้มแข็งลงจาก ๒๐ เป็น ๔๐ นี้ก็จะกระทบกระเทือนอีก ราคาข้าวก็กลับไปทางผู้ซื้อ
 ทางนี้โดยอยู่ที่คนโรงสี เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลควรที่ทรงองค์ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่ใช่
 คัดค้าน ถ้ารัฐบาลควรที่ทรงองค์แล้วข้าพเจ้าก็ไม่ว่าอะไร ยกมือให้
 ๑๘.๕๘ น.

พ.ศ. ๒๕.๓๖ เศรษฐกิจที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : ความที่
 ท่านสมาชิกได้ชี้แจงมานั้นความจริงก็เป็นเช่นว่าในตอนที่ก่อน ก็หมายความว่า
 พระราชบัญญัติที่ตราขึ้นไว้ให้ตกลงค้าข้าว ข้าวในตำแหน่งของคลองธรรม นี้ในเรื่อง
 กำหนดราคาข้าวนี้ จังอยู่ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคก็มี แล้วที่พระราช
 บัญญัติสำรวจและห้ามกักตุนข้าวความคณะกรรมการกำหนดราคาที่จะไปซื้อจากเขา แต่ว่า
 ไม่ได้วางไว้ทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้นเมื่อได้มีร่างพระราชบัญญัติที่เสนอขึ้นมาเช่นนี้แล้ว
 ก็ได้มีกำหนดราคาสูงสุดของการค้า แล้วพอคำก็ตั้งคำอยู่ในขอบเขตที่นี้ได้ ก็หมายความว่า
 ความว่าการ กำหนดราคาข้าวมีต่างฝ่ายเจ้าหน้าที่ก็จะให้วางให้เหมาะสมกับการขนส่ง
 ข้าวในท้องถิ่น นอกจากนั้นแล้วสำหรับข้าวเล็กน้อยที่ตำแหน่งแทนเป็นห่วงว่าจะไม่มีข้าวมา
 คนจำนวนมากมานั้น นี้ก็มีอยู่แล้วว่าพระราชบัญญัติที่ไม่ใช่บังคับแก่ผู้ใดแล้วข้าวเป็นจำนวน
 เล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะชาวบ้านอาจจะนำข้าวมาขายให้แก่พ่อค้าที่ละเกวียน สองเกวียน
 ไม่ใช่เป็นพ่อค้าที่ค้าข้าวขนาดใหญ่ ๆ คือหมายความว่าข้าวเมื่อไปขนส่งกันมาเป็นจำนวน
 มาก ๆ เช่นนั้นแล้วเขาก็ชอบที่จะจดทะเบียนการค้า

๑๘.๕๘ น.
 นายบุญช่วย อัครดาดกร (มหาสารคาม) : ในเรื่องนี้มีข้อเท็จจริงซึ่งผม
 ใครจะเรียนให้สภาเป็นแนวส่งเตุไว้เล็กน้อย ในฐานะซึ่งผมขยู่ใกล้ข้าราชการภาคอีสาน
 มีหลายจังหวัดที่เกี่ยวพันที่เป็นชาวกลีกรเองและพ่อค้าข้าวเอง และมีจะกักตุนข้าวไว้

๑/๕๖

ผมได้สอบถามเขาไม่มีความปรารถนาที่จะขายข้าว ทั้งนี้ได้ทราบข้อเท็จจริงว่าเขา
 เป็นผู้ที่มีฐานะพออยู่พอกิน มีนิสัยสันโดษ เมื่อมีอาชีพในอนันที่จะขายหรือค้าประกอบอาชีพ
 เป็นค้า เป็นสัมมาอย่างแล้วก็ไม่อยากที่จะขายสินค้าอันซึ่งมีอยู่ อย่างที่กล่าว ข. อาจจะเห็น
 ว่าพวกนี้ทำการค้าขายค้าขายและอะไรต่าง ๆ ซึ่งมีเจตนาของส่วรณรงค์อันนั้นแล้วไม่ยอม
 ขายผ้าฝ้าย ถ้าหากว่าเราจะให้มีการชำระหนี้การค้าแล้วบางทีอาจจะทำให้
 ข้าวของต่างๆคงค้างน้อยลง ข้าวหนะไม่ปรารถนาจะหาข้าวอีกเลย นี่เป็นข้อสังเกต
 ขอเรียนให้ทราบ

ส่วนประการสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือว่าตามมาตรา ๑๑ ของมาตรา ๑ ซึ่ง
 มีความว่า "ถลึงหรือชั่งหรือแลกเปลี่ยนหรือชั่งถลึงกับถลึงหรือชั่งจากเนื้อที่ที่คนทำ" พวก
 นี้อาจจะมิทางหลีกเลี่ยงหรือหลบหนีได้ในเมื่อทำข้าวได้หนึ่งประมาณ ~~๕๐๐~~ ๕๐๐ ถึง
 อาจจะซื้อเพิ่มประมาณ ๒,๐๐๐ ถึงแล้วถลึงเสียว่าเป็นผู้ถลึงเอง แล้วพระราชบัญญัติ
 จะควบคุมได้ในตัวนี้เพียงข้อ จะเพราะอย่างนี้ ๓ - ๕ จังหวัดที่อยู่ไกลเพียงอย่าง
 มหาสารคาม ร้อยเอ็จ และนกัน เหล่านี้จะเห็นได้ว่าโดยมากพ่อค้าคนกลาง ไทจะเพราะ
 คือเป็นชาวต่างถิ่นมีจำนวนน้อย โดยมากพ่อค้าชาว ๓ - ๕ จังหวัดนี้จะสังเกตเห็นได้ว่า
 เป็นชาวถลึงเสียส่วนมาก ถ้าหากว่ามีการควบคุมอย่างนี้ขึ้นก็เกรงว่าจะมีการถลึงข้าว
 หรือหาทางหลบหนีเสียก็ได้ นี่ผมขอเรียนฝากไว้เป็นข้อสังเกต ส่วนสภาจะเอาอย่างไร
 ก็แล้วแต่

๑๕.๓๒ น.

พ.ค.ม.ค.กวิ. เสด็จมาที่วังสราญรมย์ กรมหลวงพาดิษย์ : มาตรา ๑๑
 ที่มีผู้ที่ไม่ใช่ในถลึงหรือชั่งหรือแลกเปลี่ยนแล้วซึ่งถลึงกับถลึงจากเนื้อที่ที่คนทำ
 ความจริงที่เกี่ยวกับฐานะเองถ้าหากว่าจะทำโดยเรียบหรือแล้วเราอาจจะเข้าไปควบคุม
 ทุนเท่านั้นแต่ต้องกันทางออกอย่างที่ดีเราเรียนแล้วว่า เราแจกข้าวกลึงและถลึง
 ทำนามันขายผู้ที่มีฐานะน้อยกว่าคนทั่วหมก เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงไม่ปรารถนา

๑/๑๑

จะเข้าไปควบคุมถึงขนาดนั้น แต่ที่นี้ทางกระทรวงพาณิชย์กำลังพิจารณาโดยหมาย
 ทางอื่นที่จะไปโดยที่ไม่ให้กระทบกระเทือน คือเราไม่ใช้บังคับแก่ผู้ใช้ชีวิต
 คือเอาช่างคนบางหรืออะไรไปแลกบ้าง ใช้ชีวิตโดยละมุนละม่อม เราไม่ออกกฎหมาย
 บังคับซื้อหรือออกข้อบังคับสักอัน อันนี้จะเดือดร้อนแก่ชาวนากระทรวงพาณิชย์กว่าไหนแล้ว
 ที่จะให้เข้ามาสิทธิซื้อข้าวมาหาทำเอาข้าวอยู่ในยุ้งในบางของเขา ถ้าเขาจะขอสิทธิ
 ในการซื้อข้าวนี้กำลังพิจารณาอยู่ อันเป็นการอื่นด้วยเราไม่บังคับแก่ชาวนาเราอัน
 หนึ่งใดแล้ว แต่เขาจะออกกฎหมายบังคับแล้วจะกระทบกระเทือน รัฐบาลจึงไม่เอาไปปฏิบัติ
 ๒๕.๕๔ น.

นายประยูร ปานะวิบูลย์ (หัวหน้า) : ที่ปรึกษาทางรัฐบาลเสนาบดีพระราช
บัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาราวๆพระราชบัญญัติฉบับในของฉบับแรก แต่ข้าพเจ้าขอฝากข้อสังเกต
 ไว้ว่า มีแต่ข้อพระราชบัญญัติที่กล่าวกันว่าเท่านั้นเองซึ่งไม่ใช่ข้อพระราชบัญญัติฉบับ
 เกี่ยวกับสารวจข้าวและสถิติข้าว แต่ทุกมาตรา ข้าพเจ้าใคร่ทราบแล้ว อ่านแล้วก็
 คล้าย ๆ กับพระราชบัญญัติข้าวที่เดียว ข้าพเจ้าขอฝากถึงทางกระทรวงมหาดไทยเมื่อ
 สัปดาห์ ๔ เดือนผ่านมาราวๆประเทศไทยไปประกาศตนว่าเป็นอิสระในสัปดาห์นั้น ประชาชน
 เหล่านี้ก็ถือว่าประเทศไทยเรายังมีเอกราชสมบูรณ์ แต่ข้าพเจ้าเคยเห็นมีคำสั่งของ
 ข้าหลวงและมหาดไทยว่าให้ราษฎรทั้ง ๗๕ ล้านให้เสียสละข้าวคนละ ๒ ถึง ๓ ตังเพื่อ
 จะช่วยในเรื่องที่ประเทศไทยกับสหประชาชาติทำสัญญาตกลงกัน ประสงค์ว่าเราจะเสีย
 ข้าวให้เพื่อประเทศชาติใหม่โดยเต็มใจทีเดียว ข้าพเจ้าคิดว่าทางรัฐบาลควรจะ
 วินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ควร จะผ่านไปหรือควร จะออกอีกซึ่งเป็นการคุ้มครองเสรีภาพ
 ของประชาชนคน

อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าถ้ารัฐบาลออกกฎหมายฉบับนี้ไปอีกจะทำ
 ความเดือดร้อนแก่ขอคือถ้าพ่อค้าซึ่งชาวเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็อยากจะทำข้าว แต่
 กฎหมายนี้บอกว่าจะขายข้าวในมาตรา ๑๑ บ. บอกว่าข้าวเปลือกทุกชนิดไม่เป็นหนึ่งเดียว
 ๒๕.

๑/๕๘

หลัง ข้าพเจ้าเห็นว่าการรูดปลอยแล้วก็ไม่ให้หอดำรงเอาไว้ว่าความที่ระวางชุดนี้
 สारวจะและกักกันเอาไว้แล้วจึงเราทาบที่แล ว่าว่าทาบเหล่านั้นไม่ของไปแผนเจียน กอ
 คักเหล่านี้ขยายมาใช้ให้วันโยมมาย สมมติว่าข้าพเจ้ามีจำนวน ๖๐๐ เภวียนก็ให้หมื่นนี้ ๓
 เภวียนคนนี้ ๕ เภวียน พระราชบัญญัติเก่าก็โดยลัดเสียว่า น่าสภาวะรับหลักการแล้ว
 ข้าพเจ้าก็ไม่คิดคำนวณ และข้อนี้ไม่ควรจะออกกฎหมายฉบับหนึ่งที่มีระวางหมื่น แต่ข้อของ
 ว่าจำนวน ๖ ล้าน ๒ แสนนั้นรัฐบาลจะต้องจัดให้แก่สหประชาชาติก็มีความเห็น
 ประชาชน ๖๘ ล้าน และขอความร่วมมือจากประชากรม ๖๘ ล้านนั้นขอความร่วมมือ
 จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยจะโดยลัดที่มากโดยไม่คิดผลประโยชน์ของประชาชน
 ๖๘.๕๖ น.

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช (พระนคร) : ข้าพเจ้าได้ฟังการอภิปรายมา
 นานแล้วก็ไม่ปรากฏว่าสมาชิกผู้ใดคัดค้านหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ เห็นว่าอภิปราย
 มาพอแล้ว ขอเสนอให้ลงมติ ผู้ใดเห็นด้วยไปรับรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวันจันทร์ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
 แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไปต่อไปประกอบมติ

สมาชิกเห็นด้วยส่วนมาก

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอลุกไปประกอบมติอื่น

สมาชิกยกมือส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ : ...เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้รับหลักการแห่งร่างพระ
 ราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรมการสามัญหรือสามัญ

นายวิฑูรย์ พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : ขอส่งกรมการสามัญพิจารณาไว้พิจารณา
 ใโอกาสนี้ถ้าเห็นว่าเกี่ยวกับสถานที่ก็ยกมาขอเสนอให้ประชุมหรือสัปดาห์หน้าก็เห็นหนึ่งเพื่อความ
 เรียบร้อย เพราะสมาชิกของใจหลายคน จะขอวาระเดียวจะไม่เป็นกรรม

๒๑๔๙

ขอส่งกรมการวิสามัญ

ใบมีผู้ในคดี

ประชาชนสภา ฯ : ทางรัฐบาลขอเสนอกรมการวิสามัญ เมื่อไม่มี
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมอนุมัติ มีจำนวนที่นาย

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : มีจำนวน ๗ นาย

ประชาชนสภา ฯ : ทางรัฐบาลขอเสนอให้มีจำนวน ๘ นาย เมื่อไม่มี
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ชาติเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : ทางรัฐบาลขอเสนอ ๘ คน คือ
พ.ต.ป.ส.ศรี เศรษฐกิจ พระโชภิตลปดุนและนายเสริม วิจิตรจตุล

นายสิงห์ ปภากสิทธิ (ร้อยเอ็จ) : ชาติเจ้าขอเสนอนายพันธุ อินทวงศ์
มีสมาชิกรับรอง

นายสิท เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : ชาติเจ้าขอเสนอนายเขียน ทานิชวิทย์
มีสมาชิกรับรอง

นายโชติ คู่มั่นสุ (พระนคร) : ชาติเจ้าขอเสนอ พ.ส.ทอง อภัยวงศ์
มีสมาชิกรับรอง

นายเจิม ไชยพันธ์ (ภาค) : ชาติเจ้าขอเสนอ นายเจิม รักษาสกุล
มีสมาชิกรับรอง

ประชาชนสภา ฯ : ครบแล้ว ขอให้เลิกพิจารณาคดี

กระทรวงยุติธรรม

ทำการแทนเสนาบดีกระทรวงวิสามัญ

- ๑. พ.ต.ป.ส.ศรี เศรษฐกิจ
- ๒. พระโชภิตลปดุน
- ๓. นายเสริม วิจิตรจตุล
- ๔. นายพันธุ อินทวงศ์
- ๕. นายเขียน ทานิชวิทย์
- ๖. พ.ส.ทอง อภัยวงศ์
- ๗. นายเจิม รักษาสกุล

๒/๕๐

ประธานสภา ฯ : ประมุขที่ภายใน

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : ประมุขที่ภายใน โดยมากท่าน
กรรมาธิการผู้หนึ่งน่าจะเข้าใจเรื่อง ประมุขที่ภายในนี้ แล้วจึงมีข้อสรุปเวลา
๑๐.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ : ในวาระต่อไปขอเสนอร่างระเบียบที่ผู้ดำรงอาชีพ
แห่งใดในครอบครัวของ บุคคลที่รับ ๒๕๕ ของรัฐบาล

ร่างพระราชบัญญัติการสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว

พุทธศักราช ๒๔๘๙

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว พุทธศักราช ๒๔๘๙"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับโดยทันทีในราชอาณาจักรยกเว้นกรณีที่ไม่เป็นกรณี

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"คนพิการ" หมายความว่า สิ้นแรงพิการหรือสิ้นเรื้อรัง ซึ่งนับแต่ถูกเจ็บป่วยเกินกว่าสี่สัปดาห์ในรอยตลับ และมิได้พ้นจากเงาของโรคภัยไข้เจ็บแล้ว
"คนพิการ" หมายความว่า สิ้นแรงพิการตามกฎหมายว่าด้วย พ.ร. ๒๔๗๖ หรือโดยที่พิการทั้งปวงซึ่งมิใช่โดยกรรมวิญญูหรือเอง

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า พนักงานหรือลูกจ้างในราชการกระทรวงมหาดไทย

ถึงจังหวัดหรือผู้ทำการแทน ข้าราชการประจำหรือผู้ทำการแทน หรือบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งในมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

"แผนกโลหกิจรับจ้าง" หมายความว่า แผนกโลหกิจซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ทำการในท้องถิ่นนั้น ๆ หรือกรมโลหกิจ

มาตรา ๔ ผู้ใดมิใช่ในครอบครัวซึ่งมีคนพิการเป็นจำนวนสำหรับสิ้นแรงเกินกว่า ๕๐ กิโลกรัม สำหรับโลหกิจเกินกว่า ๕๐ กิโลกรัม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ และแรกเริ่มอยู่ในครอบครัวของคนที่มิใช่ในครอบครัวคนพิการในท้องถิ่นนั้นและยังมิได้ยื่นคำขอรับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายนี้แล้ว ให้ยื่นคำขอรับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายนี้ในจังหวัดที่ตนอยู่และยื่นคำขอรับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายนี้ในท้องถิ่นนั้น และในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดที่ตนอยู่และยื่นคำขอรับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายนี้ในท้องถิ่นนั้นก่อนยื่นคำขอรับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายนี้ในท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๕ บุคคลใดที่อยู่ในครอบครัวซึ่งมีคนพิการติดตัวมิใช่คนพิการในจำนวนสำหรับสิ้นแรงเกินกว่า ๕๐ กิโลกรัม สำหรับโลหกิจเกินกว่า ๕๐ กิโลกรัม

เจ้าหน้าที หรือผู้พ้นทัณฑ์โทษแล้ว ผู้ถูกจำคุกอื่น มีอำนาจเข้าใบตรวจค้นในสถานใดหรือ
เกษตรสถานหรือบุคคลใด ซึ่งมีเหตุอันสงสัยว่า เป็นบุคคลที่ยังไม่ได้รับรายงานแห่งบรรณ และสถาน
ใดก็ตามที่ความในมาตรา 4 มาตรา 5 ได้ ในใบตรวจค้นวัน และใบอำนาจส่งบุคคลผู้เกี่ยวข้อง
ของใบตรวจค้นในข้อคว่า ในเรื่องอันเกี่ยวข้องกับบรรณ จะรวมถึงบุคคล

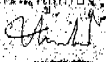
มาตรา 10 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 4 มาตรา 5 วรรคหนึ่ง มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

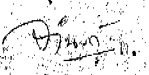
มาตรา 11 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 5 วรรคสอง มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 12 ผู้ใดส่งตรวจค้นใบแจ้งใบการแจ้งบรรณ และสถานใดก็ตามที่ผู้ถูกตาม
มอดักตักในมาตรา 4 มาตรา 5 หรือผู้ซึ่งบุคคลผู้ไม่มีที่ตามมาตรา 6 หรือให้ตลอดคำ
เท็จก่อนตกลงใน ๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 13 พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา
นี้

มาตรา 14 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมการปกครอง และ
อธิบดีกรมตำรวจ มีอำนาจสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกตรวจตรวจหรือแจ้งผู้มีสิทธิการตามพระราช
บัญญัตินี้ การดำเนินการตามหน้าที่ตามบทบัญญัติ และกำหนดเวลาตรวจปรับเปลี่ยนตาม
กฎกระทรวงฉบับนี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งใบตรวจค้นในกรณีตามบทบัญญัตินี้ ให้มีผลใช้
ได้

ท่านนายกรัฐมนตรี

สุวิมล พ.

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ดำรงไว้ปริมาณแร่ฟลูออไรด์ในครอบครอง โดยมีหลักการ ๑. ให้ผู้มีแร่ฟลูออไรด์ในครอบครองแห่ง
 ปริมาณและสถานที่เก็บคือเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที การซื้อขาย แลส่งเปลี่ยน ให้ ข้าราชการ
 เจ้าหน้าที โอนไปอยู่ในความครอบครองของผู้อื่น ตลอดสภาพ หรือใช้แร่ฟลูออไรด์ให้สิ้น
 เปลี่ยนไปด้วยประการใด ๆ ต้องได้รับอนุญาต

๒. แร่ฟลูออไรด์ที่ลดยอดหรือซื้อขายกันโดยผิดกฎหมาย และยังมีใครชำระ
 ค่าภาคหลวงแล้ว หากใครชำระค่าภาคหลวงแล้ว ให้กลับมาเป็นแร่ที่จะซื้อขายหรือส่งออก
 นอกจากราชการได้ ๗ เขตได้ แต่ต้องได้รับอนุญาต

เหตุผล เพื่อปฏิบัติความข้อตกลงสมบูรณ์ในแนวว่าด้วยการ ส่งสินค้าฟลูออไรด์
 แลกประเทศ จำเป็นต้องทราบปริมาณแร่ฟลูออไรด์ที่มีอยู่ภายในประเทศทั้งหมด และโดยที่
 ในระหว่างที่ผู้ปกครองประเทศไทย มีแร่ฟลูออไรด์ที่ลดยอดหรือซื้อขายกันโดยผิดกฎหมาย
 อยู่จำนวนมาก แร่เหล่านี้ยังมีโอกาสเสียค่าภาคหลวง เพราะเจ้าของแร่ฟลูออไรด์และบริษัทไม่
 แจ้งให้เจ้าพนักงานทราบ แล้วซื้อขายหรือลดยอดนำออกนอกประเทศด้วยวิธีการต่าง ๆ
 ทำให้รายได้ทางค่าภาคหลวงของรัฐสูญไปเป็นอันมาก จึงเป็นการสมควรจะเปิดโอกาส
 ให้ผู้ที่มีแร่ฟลูออไรด์เหล่านี้ นำมาแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บแร่ให้กรมเสียสักรวดหนึ่ง
 เพื่อจะได้อนุญาตให้ซื้อขายและส่งร่นำออกนอกประเทศได้ ผลคือชำระค่าภาคหลวง
 และค่าธรรมเนียมเสียก่อน

ในรัฐสภาครั้งนี้แจ้งโดยข้ออีกครั้งหนึ่งว่า ท่านทั้งหลายคงจะได้อ่านข้อ
 แล้วว่า ในข้อตกลงสมบูรณ์นั้น การส่งแร่ฟลูออไรด์ออกนอกประเทศอยู่ในข่ายที่จะต้องควบคุม
 และอีกประการหนึ่งการที่เราจำเป็นต้องมีกฎหมายฉบับนี้ออก ก็เพื่อว่าในการ
 ต่อไปแร่ฟลูออไรด์ที่เป็นทรัพยากรอันหนึ่งซึ่งเราจะพึ่งแสวงหาออกด้านหรือเงินทางอเมริกา
 ได้ ในเวลานี้ที่เราได้ตกลงเรื่องซื้อขายไปแล้วนั้น เป็นเรื่องที่เราขายแร่ฟลูออไรด์

๒/๕๑

นายประสิทธิ์ ภูทธิณี จ (ท่านหญิงเพ็ญ) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
 ปริมาณแร่ในดินในราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งรัฐบาลเสนอมาเมื่อพิจารณาแล้ว
 ทั้งในหลักการและเหตุผลข้าพเจ้าเห็นว่ามีเรื่องที่เราต้องผูกพันและจะต้องปฏิบัติกับสหประชา-
 ชาติโลก เมื่อพิจารณาความจำเป็นแล้วข้าพเจ้าเห็นว่าเท่าที่รัฐบาลเสนอมามี
 ความจำเป็นอยู่แล้ว และเห็นว่าไม่ควรอภิปรายอะไรกันมาก จึงขอเสนอให้ลงมติ ณ บัด
 นี้ผู้ใดเห็นด้วยไปรษณีย์ผู้เข้าร่วม

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอเชิญที่ประชุมอภิปราย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
 ร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรษณีย์ขึ้น

สมาชิกที่มีพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : พร้อมเพรียงกัน ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เห็นว่าที่
 ประชุมจะมีหลักการ ร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรมวิชาการสวนดุ-
 หลัหรือวิสามัญ

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : ส่งกรมวิชาการวิสามัญ

ประธานสภา ฯ : ทางรัฐบาลขอเสนอกรมวิชาการวิสามัญ เมื่อไม่มี
 ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมมีมติเห็น มีจำนวนเกินห้า

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : มีจำนวน ๗ นาย

ประธานสภา ฯ : ทางรัฐบาลขอเสนอมีจำนวน ๗ นาย เมื่อไม่มีผู้ใด
 มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมมีมติเห็น ๗ นาย ขอให้เสนอชื่อ

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลเสนอ ๓ นาย คือ

๑. หม่อมเจ้าวิวัฒนไชย ไชยมณีกส์ ๒. หลวงจรัสสินทวงษ์ ๓. นายประวิทย์ สุขุม

๒/๖๖

นายประสิทธิ์ ชูดีใจ (ท่านองเพชร) : ขอเสนอนายจำลอง ชนะโสภณ
มีสมาชิกรับรอง

นายจำลอง ชนะโสภณ (กาญจนบุรี) : ขอเสนอ นาย เณรมัง อังสุวรรณ
มีสมาชิกรับรอง

นายขนิษฐา เชนะอุท (ระยอง) : ขอเสนอ นาย ชิต เวชประสิทธิ์
มีสมาชิกรับรอง

นายดิน ภูมิพัฒน์ (ขอนแก่น) : ขอเสนอ หลวงสุปรภพธวัชวิทย์
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : อรบนแล้ว ขอให้เลิกพิจารณาชื่อ

ภาคการแทนเลขาธิการสภา ฯ : รายละเอียดการพิจารณาผู้มีชื่อ

- ๑. หม่อมเจ้าวิวัฒน์ไชย ไชยพันธ์ ๓. หลวงจรลสินทวงศ์ ๓. นายประทีป สุขุม
- ๔. นายจำลอง ชนะโสภณ ๕. นายเณรมัง อังสุวรรณ ๖. นายชิต เวชประสิทธิ์
- ๗. หลวงสุปรภพธวัชวิทย์

ประธานสภา ฯ : ประชุมที่ภายในวันนี้

นายประทีป พนมยงค์ นายทวีปมนตรี : ประชุมที่วันนี้แล้วส่งเข้าสภาฯวันนี้

๖๐.๐๐ นาคิก

ประธานสภา ฯ : ทางรัฐสภาขอเสนอให้แปรพักตร์ภายในวันนี้ เพื่อให้
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าดีประมุขอนุชิต และขอเชิญท่านกรรมการ
มาประชุมพร้อมกันเวลา ๘.๓๐ นาคิก ทั้งสองพระรามาบัดนี้

ในวาระต่อไปขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขกฎหมายศาลการ (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๕๕ ของรัฐสภา

๑/๕๔

๒๖๑๕ น.

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ

สิทธิบัตรอุตสาหกรรมฉบับใหม่ขึ้นมาโดยมีหลักการเพื่อปรับปรุงสิทธิบัตรอุตสาหกรรม ความจริงรัฐบาล
 นี้ก็ยอมรับอยู่แล้วว่าวาระที่รัฐบาลจะออกออกไปนี้ไม่ทัน แต่หลักการในพระราชบัญญัติ
 นี้ขึ้นมาไม่ได้นักถึงส่วนหัวหรือประการใด แต่เป็นสิ่งที่นักถึงประเทศชาติเป็นส่วนรวม
 เป็นธรรมดาในการจะออกพระราชบัญญัติก็ตามนี้ใครมันก็ย่อมจะต้องเป็นผู้รับหน้า แต่
 ไม่เป็นไรถึงแม้จะรับหน้าไปก็เป็นเรื่องที่เราเห็นว่ามีการปรับปรุงสิทธิบัตรอุตสาหกรรม เวลา
 นี้จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ ในการปรับปรุงนี้ก็ได้ศึกษาวิธีของประเทศอเมริกาแล้ว
 หน้าที่และฐานะสิทธิบัตรนั้นเป็นการลับ แต่ก็ยอมเท่าที่ใครจะถามถึงเท่านั้นแล้ว ในการ
 ที่ให้ทรัพย์สินของบุคคลขึ้นมาใหม่ช่วยทำถึงเหตุหลายประการ ประการแรกถ้าสิทธิบัตร
 ได้มีขึ้นนี้เนื่องจากอัคราแลกเปลี่ยนหนึ่งอัคราเข้ามาไว้เมื่อครั้งเจ้าเจ้านั้นรัฐบาลเห็นว่า
 การกระทรวงการคลังครั้งก่อนนั้นเราถือเรท เวลานั้น ๖๑ บาทต่อหนึ่งปอนด์ ทุกวันนี้
 อัคราแลกเปลี่ยนเงินปอนด์ไปเป็นอีกส่วนหนึ่ง นอกจากนั้นเมื่อครั้งทำกรว่าก่อนมีสิ่งหลาย
 อย่างซึ่งเราเห็นว่ายังมีระบอบที่อยู่ออยู่ ทั้งเห็นเกี่ยวกับเรื่องอุกโหดหรือบริโภครังไรนั้น
 สำหรับผู้ที่มีทรัพย์สินหรือคนที่เงินรับประทวน จดลานั้นเรายังเห็นภานี้อยู่ แต่ก่อนนี้เรา
 ก็ได้เห็นว่าผู้ที่มีเงินมาก เพราะฉะนั้นในการที่เกี่ยวกับซึ่งใดใคร่ของตนแล้วว่าเขา
 สามารถจะชำระได้จริงได้ก็ตาม เช่นพวกแปดข้อ ขุดลานั้น ถ้าพูดถึงจำนวนแล้วนั้นเขาก็
 มาไม่เคยได้รับประทวน แต่สำหรับคนที่ไม่มีรัตนของเสมอ เพราะฉะนั้นถ้ามีอย่างว่า
 อาจจะต้องขึ้นไปกว่าอัคราเดิมมากหน่อย ทั้งเห็นว่าขุดลานั้นหรือแปดข้อไปเองแห่งแล้ว
 ก็ตาม เราเก็บก็โลกนี้หนึ่งราว ๕ บาท ก็โลกนี้หนึ่งห้าโคหลายบาท และขุดลานั้น
 ประมาณ ๒๐ บาท เพราะฉะนั้นขุดลานั้นเข้าอีกคนที่มีทรัพย์สินผู้ไหนรับประทวนก็เชื่อ
 ว่าเราคงทราบ แต่สิ่งใดเกี่ยวกับคนจนหรือชาวบ้านแล้วเราระดับที่ผู้รู้ ความจริง
 มีหลายรายการซึ่งเราไม่คิดว่ามีความช่วยเหลือ นั้นเราก็กำลังอยู่แล้ว นอกจากนั้นมิวอง

๑/๕๖

บอกหรือซึ่งเราเห็นว่าควร ก็มาเป็นภานีชาออกชื่อนามากัง ขึ้นในเรื่องการระบือ ขึ้นเป็นต้น
 เราซึ่งไม่ให้ออกไป เราเพิ่มเป็นหัวหนึ่งราว ๕๐ บาท นอกจากนั้นจะเห็นได้ว่าพระราชา
 บิดุกก็อัคราตุลาการที่ไปรับปรุงแก้ไขขึ้นมาใหม่มีชื่อยกเว้นชหลายอย่าง ซึ่งความจริง
 อยู่นั้นก็เคยทำมาแล้วทั้งแก่กรังที่ข้าพเจ้าได้ สมอพระราชาบิดุกก็ตุลาการจะมีที่หนึ่ง
 มาหลายปีก่อนในครั้งเช่นในเรื่องยา พยาควาวิญญูในอะไรต่าง ๆ เราก็ไม่เก็บ ยานี้เคย
 มีเขาทำว่ารวยณื ^{หาก} ท่านทั้งหลาย ^{ผู้}จะได้อิจารณารายละเอียดแล้วจะเห็นว่ากาชี่ขึ้น
 โดมาก ๑. เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนมั่งมีหรือคนมีเงินเป็นผู้นับถือหรืออุปโลก ๑. บางที
 ก็องเก็บอัคราตุลาการเข้าไปช่วยเหลืออุทสาทรรมภายในของเรา ก็ต้องขอประทานโทษ
 ว่าการ สมอพระราชาบิดุกที่รับชี่ขึ้นมาได้พาเป็นการลับและได้แจกกรณืกัน และความ
 จริงเช่นประเพณีที่ไต่ถามมาในเรื่องอัคราตุลาการแล้วเราก็ดำอย่างนี้เสมอ ๆ มา จึง
 สอในสภาที่ไร้อธการแห่งพระราชาบิดุกที่ไว้ อิจารณาคด้วยดี แล้วหลักการมีกว้าง ๆ
 เพื่อปรับปรุงสักอัคราตุลาการ เมื่อเราหาสำเร็จไปเท่าไร แม้ว่าจะขาดนี้ก็จะรักษา
 การณ์๑๕ วัน ระหว่าง ๑๕ วันนี้จะช่วยถากถางทางส่วนบริหารศาลคือไปภายใน และ
 พรอมจะเป็นผู้นับถือนับว่าได้เอากาชี่รามา และกาชี่ไ้มา ก็จะไม่เอาไปไหน
 จะเอากลับไปบำรุงรามาชี่เอง

๑๖.๑๖ น.

นายสุวิชัย พันธุเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้านับชี่ไว้ไม่ใช่จะคัด
 ล้วนหลักการ แต่ใครจะถามรัฐบาลว่าในเรื่องการปรับปรุงอัคราตุลาการควรวณได้
 เหนงถึงถึงมรคาที่เกี่ยวกับของจำเป็นในการยังชีพของประชาชน คือหมายความว่า
 เก็บเราเก็บไว้สูงก็ควรจจะลดลงไป เพราะเหตุว่าการครองชีพของประชาชนเวลานี้จำ
 เป็นจะท้องอาศัย ขอยกตัวอย่าง เช่นนมเนยและสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับข้าวและแป้งเหล่านี้
 ทีเดียวในกรณีที่ไม่เคยโดยความเช่นนี้เราก็นับมีเวลาจะพิจารณา จึงใคร่จะถามรัฐบาลว่าเรา
 พยายามหรือไม่ว่าจะเปิดให้ของเหล่านี้เข้ามาโดยพยายามลดเลิกอัคราตุลาการบางประเภท

๑/๕๖

เพื่อให้สิ่งเหล่านี้เข้าสู่ประเทศไทยเพื่อให้เพียงพอแก่การครองชีพโดยจำเป็น เพราะเวลานี้
 นี้สำหรับเครื่องใช้สอยที่จำเป็นนั้นค่อนข้างจะขาดแคลนอาหารก็ยากที่จะหาได้
 แล้วนอกจากนี้ผู้คนที่อยู่อย่างยากจนก็ยังมีอยู่ทั่วไปในหลายประเทศโดยเฉพาะ
 เวียดนามที่เราพยายามให้คนค้าเพื่อซื้อของมาให้เข้ามาบ้าง—บ้างหรือไม่^{สำหรับผู้ที่หวัง}
 สำหรับสิ่งอื่นเพื่อขาย ⁺ นั่นข้าพเจ้าเห็นว่าเท่าที่เห็นมาบ้างแล้ว อาจจะให้สูงขึ้น
 กว่าเดิมไปอีกสักนิดหนึ่ง

๑๖.๑๕ น.

นายปรีท วัฒนวงศ์ นายกรัฐมนตรี : เหตุการณ์ไต้หวันของข้าพเจ้าว่า
 คือเราโค่นทางที่จะให้มีสินค้าเข้ามาจาก คือสินค้าใดที่มีอุตสาหกรรมในไต้หวันแล้วเราคิด
 ราคาสูง แล้วพูดถึงเรื่องนม นมปั่นเก็บลิ โลกมีละ ๕๐ สกวางค์ แต่ที่ไต้หวันมี ๒ กระ
 ป่องครึ่งกิโลกรัมเข้ามากระป่องหนึ่งราว ๒๐ สกวางค์ แล้วเวลานั้นนมขายในท้องตลาด
 กระป่องหนึ่ง ๓ - ๔ บาทขึ้นไป ๒๐ สกวางค์เวลานั้นไม่เท่าไรเลย นั่นค่านึงถึงให้นมเข้า
 มา แต่ความจริงอุตสาหกรรมนมในประเทศไทยก็จะเกิดขึ้น ถ้ากรมไต้หวันส่ง
 อุตสาหกรรมนมเข้ามาที่ไต้หวันก็ดีกว่าที่เราจะห้ามมันไปแล้ว ในทางข้อไปก็ไม่เป็นรัฐบาลละ
 คงจะคำนึงที่จะช่วยอุตสาหกรรมนม และส่วนเวรกันที่ก็บอกมาแล้ว ถ้าเป็นกรณีเกี่ยว
 กับยาเป็นเกณฑ์ก็อย่างที่เราห้ามเจ้าชองไทยโดยเฉพาะอย่างนั้นถึงกับห้ามในรุนแรงอะไร
 แต่เป็นยาวิเศษหรืออะไรอย่าง ๑ นี้ก็มีขายแล้ว ในทางท่าเช่นนี้ ก็คืออาศัยผู้ช่วยอีก
 ชุดถาวร กับท่านที่ปรึกษากระทรวงการคลังซึ่งมีความชำนาญอยู่ในเรื่องนี้ ส่วยช้อยกเว้น
 นั้นเราไม่ได้อ่านมากแล้วในนี้ เพราะว่าถาวรว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อจะประหยัด
 กระดาษ เราเอาส่วนที่ปรารถนาส่วนที่ไม่ปรารถนาคงอยู่ในพระราชบัญญัติเดิม ท่าน
 คงจำได้เพราะท่านคิดแล้วเคยเป็นสมาชิกครั้งนั้น ครั้งนั้นเรามีขบวนพรรคอะไร ก็
 ไม่ได้อ่านมาทีเดียวเพื่อประหยัดกระดาษ

๘/๕๗

๑๖.๑๖ น.

นายใหญ่ สวิทซาลี (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อประโยชน์แห่งประเทศ หน่วยงานซึ่งพระราชบัญญัติที่สภาผู้รับหลักการสมควรจะออกการระเบียบ ถ้าไปโดยไม่จะไม่ให้ความประสงค์ที่รัฐบาลเสนอมา ข้าพเจ้าเองมองเห็นตัวเลขนี้แค่ว่า แล้วก็มี ความขงใจบางประการ ถ้าหากว่าราชาติปรานอมกันแล้วก็อาจจะสำเร็จเกิดขึ้นได้ ปัญหาหรือผู้ที่จะเพาะที่ข้าพเจ้าเข้าใจ ปัญหาเรื่องผ้าในการเป็นของ ประเทศเรา เวลาปัญหาเรื่องผ้าเป็นปัญหาสำคัญ แล้วผ้าที่ใช้ในประเทศก็ไม่จำเป็น จะเห็นอีกว่าถ้าผู้ดูแลการ ภาษีศังก ๆ ในเรื่องผ้ามีข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลว่า ในการมีรายการ เรื่องผ้าทุกประเทศถ้าจะหักออกโดยไม่เห็นแล้วทางรัฐบาลจะคิดของหรือไม่ ถ้าทางรัฐบาลไม่คิดของแล้วข้าพเจ้าคิดว่าสภานิติกรสมควรจะรับหลักการและพิจารณา รวดเดียว ๓ วาระก็จะได้นลตามกฎหมายนี้

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : สำหรับเรื่องผ้าเราเคยเป็น ๒ ระเบียบคือผ้าสำหรับชาวไนไซหรือไปลิกี่แล้ว คิดตัวแล้วราว ๕ เปอร์เซ็นต์ของราคาขายนั้นถ้าคิดเป็นตลาดแล้วกราวหลายระ ๖๐ สกวางค์หรือเท่าไยนั้น มีเราพูดไว้เป็นที่โลกรับรู้ส่วนผ้าระบิกคนมั่งมีใช้ระบิกนี้ดูเหมือนคิดมมากกว่านั้นหน่อย ก็ขอแยกเป็น ๒ อ่าง

๑๖.๑๘ น.

นายเลื่อน พงศ์โสภณ (นครราชสีมา) : ท่านที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติจะมีผู้สภาข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วย แต่กว่าอ่านไม่ทัน เมื่ออ่านไม่ทันในโอกาสอ่าน เมื่อโอกาสเมื่อเลย ก็คิดว่าท่านที่รัฐบาลจะเพิ่มพิกัดอัตราผู้ดูแลการขึ้นนี้รัฐบาลได้คำนึงถึงในเรื่องอุตสาหกรรม คืออุตสาหกรรมภายในประเทศหรือเปล่าภายหลังสงครามที่ได้เกิดขึ้นนี้ทำให้ประเทศไทยเราสามารถผลิตอุตสาหกรรมได้หลายอย่างเช่นอย่างอุตสาหกรรมผลิตขึ้นได้มีทางรัฐบาลได้คำนึงหรือเปล่าว่า ถ้าสิ่งใดที่ผลิตขึ้นมาแล้วจะ

เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติอันเป็นอุตสาหกรรมภายในประเทศของเราได้แล้ว แล้ว
 รัฐบาลจะส่งเสริม มาตรการส่งเสริมมีหลายประการส่งเสริมชาวเราจากต่าง
 ประเทศเข้ามา ที่สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ในสิ่งผิดเหล่านี้ให้ราคาสูงซึ่งบางท่านสมควร
 เพราะฉะนั้นชาวเราจึงอยากที่จะทราบว่าการรัฐบาลโคกาทวีในเรื่องอุตสาหกรรมต่าง ๆ
 ภายใต้อาณัติของหน่วยงานในอุตสาหกรรมกรรมสิทธิ์ของอะไรต่าง ๆ อยู่นั้นกับพื้นที่ภายในประเทศ
 เพื่อเราสามารถทำได้ เวลาที่ถ้าถูกถามความจริงถ้าหาว่าเมื่อของต่างประเทศเข้า
 มาทำในโคกาทวีแล้วอุตสาหกรรมภายในประเทศโดยทั้งด้านพลังงานไว้เพื่อช่วยเหลือ
 บางทีหรือเปล่าของสารต่าง

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : สำหรับเรื่องกำหนดพลังงานเวลานี้ซึ่ง
 ในนี้จะเป็นว่าเป็นที่ขาดแคลน แต่ว่าในการพิจารณาหารายได้ก็กำลังถึงแล้วส่วนจะถึงเวลา
 ที่สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เมื่อท่านเห็นว่าสิ่งใดสมควรในไปออกซึ่งนัก
 อุตสาหกรรมในนี้ แล้วในขั้นนี้รัฐบาล กอนนี้กำลังถึงเหมือนกันเพียงไม่ถึงขนาด
 ๖๖.๒๖ น.

นายไฉไล กุญชร (พรรคเสรี) : หน้าที่อันไม่ยอมเห็นแก่เห็นเรื่องอาหาร
 ซึ่งคนเมืองในมาด คือคิดส่งความอาหารจากต่างประเทศเข้ามาในเมืองไทยนี้หนึ่ง
 ราว ๓๐ - ๔๐ ล้านบาท เป็นปีสำหรับเมืองไทยนี้ ซึ่งในเวลานี้
 เห็นว่าของที่เราส่งไปโดยชนิด อีกรากภายในเรื่องนี้จะถูกไปสัดหน่อย ถ้าหากสูงกว่า
 นี้ที่เราได้ ก็จะเป็นทางประเทศใด อย่างเช่นเมืองหรือเมืองไทยเรา นี้ ผลในหนึ่ง
 ไม่จำเป็นของกินเพราะแต่ไม่สัดเรา ถ้าคนเมืองนี้กินในเสียภาษีต่าง ๆ หน่อย เมื่อก่อน
 ส่งความอาหารมาสดที่ว่าเราคงเอาเงินออกจากราคาประมาณ ๓๐ - ๔๐ ล้านบาท แต่เวลา
 นี้เป็น ๓๐๐ - ๔๐๐ ล้านบาท ถ้าเพิ่มอัตราภาษีในเรื่องนี้สักหน่อย ผนวจะเป็นความที่เสีย

นายชวลิต วัฒนพงศ์ นายกรัฐมนตรี : ความจริงอาจทราบเพิ่มเติม ๑๐ เท่า
 ของอัตราที่เหลือ แต่บางสิ่งบางอย่างไม่ถึงขนาด ซอกซอนเหมือนเคยแต่กลับแบบหลังเข้า
 ไปว่า รัฐบาลคือไม่คงยั้งคั้ง ถึงได้มีมติออกมาแทนในเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
 รัฐบาลก็รู้มาคงพอใจ ขณะนี้ขอเพียง ๑๐ เท่า

นายสมบุญ ศิริวงษ์ (พิชิต) : ข้าพเจ้าอยากจะถามว่าการขึ้นคราบิน
 สิ้นสุดถ้าเป็นเดือนแล้วก็เปรียบขึ้นของอัตราเก็บ แล้วสินค้าที่ไม่จำเป็นก็ปรับขึ้น
 โดยส่วนเฉลี่ย ตามธรรมเนียมมันน่าจะใกล้เคียง

นายชวลิต วัฒนพงศ์ นายกรัฐมนตรี : คืออัตราหลายชนิดด้วยกัน บาง
 คิดว่าเป็นเราเอาสองเท่าของอัตราเดิม บางอย่างเช่นอาหารเอาถึง ๑๐ เท่าหรือบาง
 ที่คิดว่า พรรคคอมมิวนิสต์อย่างนี้ถึงว่ามาด้วยบางอย่างเอาเพียง ๔ เปอร์เซ็นต์ คือดูความ
 จำเป็นจริงๆ เรื่อง ภาษี รวมความเมื่อถึงเดือนหนึ่งแล้วก็นับแยกได้ว่า ถ้าของ
 จำเป็นระหว่าง ๒ เท่า ถึง ๔ เท่า แต่โดยมาก ๒ เท่า เท่านั้นเองของจำเป็น ของ
 ไม่จำเป็นแล้วเราเอา ๑๐ เท่าหรือกว่า ๒ เท่า

๑๖.๒๔ น.

นายสอ เสถียร (ชนบุรี) : เชื่อกันว่านายกได้ตกลงถึงว่าค่าแห่ง
 ภาษีที่จะบังคับผู้สหกรณ์ภายในของเรานี้ ผู้สหกรณ์ของเรามีอยู่แล้วความ
 กรณีหลายกรณีผู้สหกรณ์ของเราต้องเสียภาษีในสิ่งคล้ายในอยู่ เช่นเรื่องเบียร์
 เป็นต้น เวลาที่กรมของสิ่งจริงที่ปรากฏคือไม่ใช่ว่ากรมผู้เก็บปรากฏว่าภาษีภายใน
 ที่เบียร์ต้องเสียรวมทั้งช่วยชาติควบคุมกันของว่าเบียร์ใหม่เข้ามา แต่ก็ไม่ทราบ
 กรมผู้เก็บที่เราจัดกรณีย์ไว้คือ ๑๐๐ บาทอย่ากระเรียนขึ้นความตั้งใจของรัฐบาล
 ว่าจะเก็บภาษีภายในจากเบียร์ผู้กระเพื่อไร เพื่อจะไม่ให้เลิกแล้วกันโดยอ้างว่าเบียร์
 ภายในประเทศต้องเสียภาษีผู้กระเพื่อไรแล้วเบียร์ภายในอย่างอื่นอีกด้วย

นางสาว อี พงษ์สาร (ลูกสาวคนโต) : คือขอมาที่จะทำให้ของรถรา
 นี้เป็นสิทธิ์ของรัฐบาลนี้ และอีกอย่างก็มีการพิจารณาการนี้เมื่ออีกเทียบตามส่วนแล้ว
 ก็รู้สึกว่ายังต่ำอยู่ อย่างที่ท่านผู้แทน ๆ หลายคนได้ตั้งข้อสงสัย เกือบครึ่งอย่างคือเหมือน
 อย่างนั้น เมื่อก่อนที่ราคารถปล่อยละ 18 หรือ 20 สตางค์ เคยมีรถปล่อยละ 3 บาท
 ที่เราเก็บภาษี 20 สตางค์ ส่วนนี้มันอีกไฟ นี้เรามีอุตสาหกรรมในนี้ ส่วนวิธีทำให้ถูกก็
 เกี่ยวกับเครื่องเล่นนี้ นี้กรมสรรพสามิตก็ได้พยายามทำในเรื่องนี้อยู่แล้ว ของ
 ที่จำเป็นเราก็พยายามที่จะให้ลด แต่สิ่งใดที่เราเห็นว่าอุตสาหกรรมเราทำเป็นทาง
 กัน แต่เป็นทางแยก ๆ ซึ่งไม่สูงนัก.

16.32 น.

นายบุญช่วย อัตถากร (มหาสารคาม) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้อ่านพระราช
 มติฉบับใดขอทราบ ๆ แล้วและเข้าใจพอสมควร ก็รู้สึกว่าเหตุผลและหลักการในการที่
 รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยอย่างยิ่ง เพราะว่าเป็นหนทาง
 ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ผู้ที่ยังมีในภาวะสงครามที่นับว่ายังมีโอกาสที่จะเข้าเกี่ยวข้องกับ
 นักวิชาในขณะนั้นด้วย ส่วนข้อสงสัยโดยที่เราเห็นว่าควรลดหรือเพิ่มนี้เราควรจะเปิดพิจารณา
 กันในสัปดาห์หน้าการแปรญัตติต่อไป สำหรับข้าพเจ้าเองเห็นว่าบางอย่างสูงไปและบาง
 อย่างต่ำไปควรจะมีการลดละเพิ่มในส่วนนี้ได้ จึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้.

16.33 น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ความปกติในการขึ้นภาษีศุลกากร
 นี้ หอการค้าจะถือโอกาสครั้งนี้ คือสมมติว่าเราขึ้นภาษียกตัวอย่างว่าเป็นอย่างนี้ สมมติว่า
 เดิมเราเก็บ 5 สตางค์คือรถปล่อย ครั้นภายหลังเป็น 20 สตางค์คือรถปล่อยแทนที่ข้อคำ
 เขาจะขอยกขึ้นโดยราคา 15 สตางค์ คือรถปล่อยขยับขึ้นไม่ ไม่ใช่ยกบอภกษา 15 สตางค์
 คือยกบอภกษาไปขึ้นซึ่งอาจจะเป็น 20 - 30 สตางค์ นี้ก็จะเห็นเหตุให้ราคายิ่งทวียิ่งขึ้น

ทางนั้นมันฟังผลของอะไร มันจะฟังอะไรก็ฟังอะไรก็ฟังได้ แต่ว่ามันฟังแล้วมันจะมีความสูงขึ้นมาด้วย การขึ้นมานี้มันเหมือนต้นไม้ เพราะฉะนั้นถ้าเราคิดเป็นห่วงอยู่ในเรื่องที่ว่าเดี๋ยวนี้เราไม่มีเครื่องมือที่จะจัดการมันได้ เราคิดกันขึ้นมาดูซิ มันขึ้นไปถึงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เมื่อเราได้มีการปรับช่วงเวลาขึ้นดูแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลมีทางอย่างไรที่จะให้เครื่องอุปโภคบริโภคจำเป็นแก่การครองชีพของประชาชนได้อยู่ในระดับที่เป็นอยู่ในระดับหนึ่งที่มีระดับไม่ต่ำเกินไปจนทำให้เป็นอยู่ซึ่งต่ำลงไปแล้วก็ไม่เป็นความปรารถนาของสภาฯ นี้ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้พยายามอย่างไรที่จะให้ราคาสินค้าได้อยู่ในระดับคงที่และลดลง เพราะฉะนั้นจึงขอทราบนโยบายของรัฐบาล.

16.36 น.

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี : สินค้าที่นำเข้ามาในเวลานี้กำลังจะเข้ามา และเมื่อเข้ามาถึงเขาก็คิดเฉลี่ยเฉลี่ย ๓ ปอนด์ต่อ ๕๐ บาท นั่นราคาคงลงไปในตัวอยู่แล้ว ถึงอย่างไรก็ตามคิดว่าที่เราได้ขึ้นไปจะไม่ทำให้ของแพงกว่าทุกวันนี้ ส่วนผู้ใดที่ขายของแพงกว่าราคามันจริงมันขึ้นก็เคยแถมไว้บ้างหนึ่งว่าจะใช้กฎหมายลักษณะอาชญา แต่เมื่อจะใช้กฎหมายลักษณะอาชญาหลายก็ไม่ชอบที่จะใช้กฎหมายอาชญา แต่ระหว่างนี้ก็ยังไม่มีกฎหมายอะไรก็ยังไม่ใช้กฎหมายลักษณะอาชญาไปก่อน แต่หวังว่าชาวของเราก็คงจะไม่ขึ้นไปกว่าเดิม ถ้าหากว่าคนขายทั้งหลายพร้อมใจกันจริง ๆ เหมือนอย่างที่เคยให้สัมภาษณ์ไว้แล้ว ก็จะเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนที่จะต้องร่วมกันไม่ซื้อของแพง แต่จะอย่างไรก็ตามของก็ควรจะเข้ามา ส่วนที่รัฐบาลจะส่งเข้ามาเพื่อขายในระดับนี้เราก็กำลังจะทำอยู่ในขณะนี้ ๓ วันสองวัน ถ้าเราได้ไปทำตามพ่อค้าแล้วเขาก็ไม่กลัว แต่กฎหมายที่จะใช้ นั้นก็มีเพียงกฎหมายลักษณะอาชญามาตรา 1๐4

16.37 น.

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นายอรรถพรชัย) : ข้าพเจ้าขอส่งข้อสงสัยเรียนถาม

16.39 น.

นายปริศน์ พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : ถ้าหากว่าคิดตัวเลขของท่านก็ลงคิด
 ใต้อย่างนี้ สมมติเอาความจริงราคาของเมืองนอกไม่ถึง 3 เท่า สมมติว่า 3 เท่าเช่น
 แยกออกมา 10 บาท เคี้ยวนี้เป็น 30 บาท เอา 6 คูณก็ลงได้ 180 บาท เคี้ยวนี้เอา
 4 คูณก็ลงได้เหลือ 120 บาท ถ้าหากว่าเราจะเอา 20 เปอร์เซ็นต์ก็คือ 24 คงเป็น
 144 บาทเท่านี้ไม่ถึง 180 ตัวเลขเห็นก็ชัด ของที่เราเพิ่มขึ้นไปเพิ่มอีก 5 เปอร์เซ็นต์
 ของของราคาเท่านั้น ที่มีราคาทุกวันนี้พอคิด 60 บาทต่อ 1 ปอนด์ บางทียึดตั้ง 20
 เท่า นี่คือความจริง เวลาที่ตลาดกำลังเคลื่อนไหวกำลังที่พออาจจะได้เห็นแล้ว ถ้าเรา
 รอจนกระทั่งของที่เขาสั่งนั้นเข้ามาแล้วพอค้าก็ตั้งตัวไม่อยู่ เราวิ่งหาที่กักตุนราคาถูกลง
 เสีย ซ่อค้าเขาจะโลภเองไม่พอที่ขายจ่ายของแผ่นดินก็มีมาก เพราะว่าเราได้ลดตัวราคา
 ของเงินลงมาแล้ว เราต้องมียศวรรตูลการ เราจึงสงสัยเขาทำให้เขาเห็นทันใจ ที่
 นี้เขาตั้งตัวไว้ว่าจาก 40 ปอนด์ขึ้นอย่างนั้นหมายความว่าลดเอกร์เขนลงมา หมายความว่า
 40 ปอนด์เป็น 100 บาท พอขึ้นเป็น 180 ปอนด์ 40 เอา 4 คูณบวกด้วย
 20 เปอร์เซ็นต์ได้ 144 ยิ่งโลกาไรกว่า 180 อีกไหน ๆ

นายสมบุญ สิริธร (หัวหน้า) : ข้าพเจ้าทั้งท่านนายกรัฐมนตรีแสดงความเป็น
 ที่พอใจแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้ลงมติและขอให้พิจารณาเรื่องเดียว.

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว และมีผู้รับรองถูกต้อง ข้าพเจ้า
 ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป
 ขอได้โปรดยกมือขึ้น.

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติลงให้รับหลักการ

นายสมณะ สิริวร (กิตติคุณ) : รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณาควบคุม
ปริมาณสินค้า : ทางรัฐบาลขอเสนอให้พิจารณาควบคุม เมื่อไม่มีผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าจึงขอว่าไม่จำเป็นต้องมี.

นายสมณะ สิริวร (กิตติคุณ) : ในการพิจารณาวาระที่ ๒ ^{ถ้า}จะอ่านกันมากมาย
แล้วเห็นจะไม่มีที่สิ้นสุด แต่ได้มีคำแถลงจากท่านนายกรัฐมนตรีแล้วว่าสินค้าจำเป็นชั้น
ระหว่าง ๒ - ๔ เท่าแล้วสินค้าจำเป็นชั้นถึง ๑๐ เท่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอ
แปรตัดที่ข้างนี้ คือสินค้าที่มีความจำเป็นมากที่สุดไม่ว่าจะเก็บและถ้ามีความจำเป็นถึงลงมา
น้อยให้เก็บ ๑ เปอร์เซ็นต์และอย่างสูงไม่เกิน ๒ เปอร์เซ็นต์ ส่วนสินค้าที่ไม่จำเป็น
ให้เก็บ ๑๐ เท่าเป็นอย่างต่ำที่สุดแล้วสูงขึ้นไปเป็น ๒๐ เท่าหรือ ๕๐ เท่า ทางรัฐบาล
จะเห็นด้วยหรือไม่.

นายสมณะ สิริวร (กิตติคุณ) : นายกรัฐมนตรี : เห็นว่าไปเป็นอย่าง ๆ ดีกว่า.

เลขาธิการสภาฯ : ร่างพระราชบัญญัติสิทธิศักราสกุลการ (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๔๖๐ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสิทธิศักราสกุลการ
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภามหาบัณฑิต จึงควรมีบทว่า มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสิทธิ
ศักราสกุลการ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๖๐" มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ
ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่ให้ตราพระราชบัญญัติ
นี้ยกเลิกสิทธิศักราสกุลการก่อกำหนดโดยพระราชบัญญัติสิทธิศักราสกุลการ (ฉบับที่ ๓) พุทธ
ศักราช ๒๔๖๑ เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ และให้ยกเลิกพระราช
บัญญัติสิทธิศักราสกุลการ (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๖๓ พระราชบัญญัติสิทธิศักราสกุลการ
(ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๖๔ และให้ใช้สิทธิศักราสกุลการก่อกำหนดโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

ที่จะรับรางวัลพระราชทานมีผลดีและเป็นที่ยอมรับของทุกคนในชั้นรับหลักการ ข้าพเจ้าคิดว่า
 ในวาระที่ ๒ นี้จะได้แปรผลดีข้าพเจ้าจึงขอแปรผลดีในมาตราที่โดยจะ เพาะ พิศัยศรัทธาสิ่งของ
 ที่จะต้องเก็บภาษี วัตถุประสงค์ในเรื่องราชการระเบียบสภา ฯ นี้ก็คงจะไม่มีเวลาพิจารณาเช่นเดียว
 กันกับข้าพเจ้า และตลอดเวลาที่ได้ฟังท่านสมาชิกโลกกล่าวมานี้ต่างก็มีความเห็นหลักการ
 คล้าย ๆ กัน คือการจะภาษีในเรื่องนั้น เราจะเก็บก็เพราะผู้ที่สามารถพิจารณาภาษีได้
 เวลาที่ประชาชนที่ยากจนคนนั้นไม่สามารถพิจารณาภาษีได้ก็มีจำนวนมาก และพิศัยศรัทธา
 ภาษีมียหลายประเภทด้วยกัน คืออย่างไม้ซีกไฟอย่างเพื่อนสมาชิกกล่าวว่ประการหนึ่ง ถ้าอีก
 ประการหนึ่ง เครื่องเหล็กอีกประการหนึ่ง สิ่งเหล่านี้จะเป็นอุปสรรคให้ทางครองชีพของ
 ประชาชนสูงขึ้น ถ้าหากว่าเราเพิ่มภาษีอากรในขณะมีประชาชนก็จะต้องเพิ่มการภาษีความ
 อัตราที่ ประธานโทมด้าข้าพเจ้ากล่าวไม่ถูกต้องตามนี้ เพราะฉะนั้นพิศัยศรัทธาความพ่ายพระ
 ราชทานมีผลดีข้าพเจ้าขอตั้งข้อกังขาทั้งหมดไม้ให้ขึ้นและไม้ซีกไฟทั้งหมดไม้ให้ขึ้น ถึงแม้ที่สุดท่าน
 นายกรัฐมนตรีมองว่ากรมสรรพสามิตที่มีวิธิต่างกันทำไม้ขึ้น ไม้มีใครคิดกัน เป็นการถูก
 ราคาคักตอนการกระทำเสียที่เดียว มีอำนาจกำหนดราคาแต่ผู้เดียว ราคาที่กำหนดนี้เอง
 เป็นการกระจายไปทางไหน ข้าพเจ้าจึงยืนยันว่า ถ้า เครื่องเหล็ก ไม้ซีกไฟ ยารักษา
 โรค ซอด้กไม้ให้ขึ้นเลข นอกจากนั้นยอมทุกอย่าง.

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : คือมีข้อที่เรากล่าวถึงเดิมนี้มีกล่าว
 ไว้ในมาตรา 4 ที่ว่าพิศัยศรัทธาผู้ลดการต่อท้ายพระราชทานมีผลดีพิศัยศรัทธาผู้ลดการ (ฉบับที่ 3)
 พุทธศักราช ๒4๘1 นะเพราะประเภทที่มีผลดีไว้ไม่มีข้อต่อท้ายพระราชทานมีผลดีนี้ ยังคงใช้มี
 คัมภีร์เดิม สมิรมุไว้เช่น น้ำมัน แอสฟัลท์ ยารักษาโรคอะไรต่าง ๆ ซึ่งในฉบับแก้ไข
 ไว้แล้วในคอนคัมว่า เวลาที่เราอ้างสิ่งก็เมื่อเจ้าโรพุนาเราใจว่าราชการจะถูกลงไป คือ
 เมื่อก่อนไม้ซีกราคาลดละ 5 สตางค์แล้วเราเพิ่มเข้าเข้าไปอีก ๘ สตางค์หมายความว่า
 อาจจะมีข้อได้ในวาระราว ๆ 10 สตางค์ แต่ก็ไม่ได้ใจเอาถึงเช่นนั้นก็แล้วกัน คือลด
 ให้ลงหนึ่ง คือเอาอีกละ 3 สตางค์แล้วกัน คือเกี่ยวกับรายได้ของเจ้าบาง.

นายโฆส ศรีชชาติ (นครสวรรค์) : โมริคของ ยินดี

นายปรีดี ขนบงศ์ นายกรวิกรมตรี : ส่วนสำหรับเรื่องผ้าขาวานั้นคิดแล้ว จาก 1๐ สดางส์คอตตา ราคาผู้ที่สอบตามเจ้าหน้าที่แล้วมีราคาคงนี้ คือผ้าเมืองนอกถดมือ ก่อนสงคราม 2๐๐ เทาเวลานี้คิดเอา 3๐๐เทา ขึ้นมาคือว่าผ้าราคาลดละ 25 สดางส์เอา 3 คู่สเท่าคลุมงได้ 75 สดางส์เท่านั้น ที่นี้เอา 4 คู่สไม่ใช่เอา 6 คู่สถึงได้ราคา 3 บาท ได้กำไรเป็นเศษสดางส์ไม่ทำให้รับเพื่ออะไรและค่าขนส่งก็คงบวกความมา อย่างไรก็คิดว่า มันก็ต้องถูกและเวลานี้ผ้าที่กวดังเดิมทางมาจริง ท่านเห็นตัวเลขว่าหนัก แคความจริง แอวกีโตนกรรมหนึ่งได้มาหลายหลายนัก ยากคงไว้ คิดถึงขบวนการแล้ว.

นายโฆส ศรีชชาติ (นครสวรรค์) : คิดแล้ว ข้าพเจ้าไม่คิดใจ

16.4๑ น.

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระนคร) : คงที่ข้าพเจ้าจึงได้ทราบเรียบร้อยแล้วเมื่อคืนนี้ คือ เรื่องอาหารที่ในต่างประเทศเข้ามาเมืองไทยนั้นไม่สมควรเข้ามาอย่างถึง ฉะเพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องนี้ ปลายเรามีบริบูรณ์เหลือเกิน เพราะฉะนั้นคนที่กินเนื้อและปลาต่างประเทศควร จะเป็นคนเสียค่าส่งสดางส์ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเพิ่มอีกเท่าหนึ่ง เรื่องอาหารชนิด 1 คือเนื้อและปลาเค็มก็โลกมีละ ๒ บาทเป็น 4 บาทและ 4 บาทเป็น ๖ บาท คือบรรจุ กระป๋องเก็บ 4 บาทขอให้เพิ่มเป็น ๖ บาท หน้า ๒ ปีขอเพิ่มปลาแห้งเป็นอีกสองตัวกับละ ๘ บาท กระป๋อง หูดาม ๒ ขอบเพิ่มกระป๋อง เยื่อเคียว หูดาดาม ปลากระป๋องชนิดอื่นที่ขาดแห้ง ๒ ขอบข้าพเจ้าไม่เกี่ยวข้อง ผักและผลไม้ขอเพิ่มอีกเท่าตัว ผลไม้ที่ฝรั่งบริโภคได้ บรรจุกระป๋อง เพิ่มอีกเท่าตัว ใบชา กาแฟ โกโก้ อีกขบหาเหล่านี้ขอเพิ่มอีกเท่าตัว

คือเหตุผลที่ข้าพเจ้าขอเพิ่มนั้น ข้าพเจ้าทราบสถิติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 ว่า เราต้องสั่งของจากต่างประเทศหนึ่งราว 3๓ - 4๐ ล้านบาทซึ่งไม่ใช่ขบย ถ้าเรามี ค่าธรรมเนียมในเวลานี้ราว ๓ - 5๐๐ ล้านบาท และสถิติของเหล่านี้ไม่ใช่คนไทยด้วย ขบวนการเราไม่คิดขบย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้เพิ่มอีก 1๐๐ เปอร์เซ็นต์

๕169

เว้นแต่ผมเนย คือจาก ๘ เป็น 4 จาก 4 เป็น ๘.

นายปริทัศน์ พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : คือโคโลมีรักษาทานผู้ว่าขนาดแล้วเอาขึ้นอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ คือมันเป็นอย่างนี้เวลาน้อยอาจจะให้เป็นค่าแพงเก็บ ๆ ทนาคความวเราถ้อยยากจะให้พวกเศรษฐกิจเรามีส่วนได้ช่วยชาติบ้าง ที่นี้เราเอาเค็มที่ส่วนที่จะช่วยชาตินั้นอะไร เวลาที่เขาอยากจะทำทานมันมีอยู่แล้ว อย่างปลาหมึกอย่างนี้มีเขาจะซื้อเอาได้เหมือนดังเรื่องโลมเมื่อครั้งทำตุลาการคราวก่อนเราก็เพิ่มในเรื่องโลม เพราะคนค้างค้าอเขาชอบแต่คนที่ซื้อนมมาได้ คือขึ้นบ้างนิดหน่อยไม่อย่างนั้นของมันเป็นนมได้ สำหรับเรื่องของต่างประเทศที่ทานระบุมันซื้อให้ขึ้นอีกเพียง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เอาสักมีสองปีแล้วเอากำแพงให้ตั้งเขา.

นายโชติ คุ้มกันท์ (เพชรนคร) : ความจริงเรื่องกำแพงภาษีนั้นข้าพเจ้ากลัวเหลือเกิน เพราะกำแพงไม่เป็นกำแพงป้องกัน แต่การขึ้นราคานี้เป็นการป้องกันอีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์.

นายปริทัศน์ พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : คือเจ้าหน้าที่รับผิดชอบทางงบประมาณถือตัวประจำเรากรมของไม่เข้ามา ความจริง ๒๐ เปอร์เซ็นต์นี้คิดน้อยอยู่ ไหน ๆ ก็คิดว่าเอาตอนนี้คิดแล้วเป็นน้ำไปในคอบเอาอีกทีพอให้เขาคงตัว.

16.54 น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : การขึ้นภาษีของกินของใช้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย คือเป็นเรื่องดุลยพินิจเหมือนกัน อย่างถ้าสมมติว่ามีการป้องกันปลาระบองเข้ามา เมื่อเราซื้อได้ถูกคนจีนกลางอาจจะซื้อได้เหมือนกัน เมื่อของถูกลงมาจะทำให้เนื้อโค เนื้อหมูหรือปลาสดในนี้ลดราคาได้เหมือนกัน คือเป็นดุลยพินิจเหมือนกัน คือว่าเราคิดเพียงว่าไม่ให้ของนอกเข้ามาของในก็ไม่ลด คือความจริงเนื้อกระบอง ปลาระบองชาวมาอาจจะไม่ต้องซื้อกัน แต่คือไปชาวมาอาจจะต้องกินปลาระบองก็ได้หรือไม่มีก็อย่างนั้น ถ้าของกินเหล่านี้ลง แต่ก่อนปลาระบองกินกระบองละ ๒๕ สตางค์ถ้าของเหล่านี้มากมาแพงที่จะไป

มันจะดีกว่าถ้าเราไปกินอาหารที่ร้านที่คนเยอะหน่อยดีกว่าไหมคะ เพราะจะเป็นที่รวม
เสนอนานนี้ข้าพเจ้าคิดว่ายังมีอีกเยอะ เพราะว่าเคยกินพวกคุณในเรื่องที่ว่าของมากทำให้
สิ้นล้าคิด แต่ค่าของหมอลไม่เขามาเลยของในนี้ก็จะไม่ยอมคด.

16.56 น.

นายโชติ คุ้มพันธ์ (สุพรรณกร) : คือเรื่องที่ว่าข้าพเจ้าขอยื่นความเห็นและขอ
โต้แย้ง คือเรื่องอาหารที่ข้าพเจ้าส่งสียงอยู่มากที่รัฐบาลแลเห็นว่าเงินของประเทศออกไป
โดยใช่เหตุจริงๆ ที่เดียว ค่าของหมูตัวเมื่อก่อนเราซื้อปลาดกระบอง ๓ ละ 1๐ สดางค์
ส่วนปลาหูเองละ ๕ สดางค์เท่านั้นทำไมถึง เมื่อเขาอยากกินก็ให้เขาเสียก็แล้วกัน
ของในประเทศทำไมไม่กินเช่นปลาลำเลียง ปลาช่อน และอย่างถูกไม่แพงแล้วทำไมต้องไป
กินของสสารจากที่อื่น มีที่นี้เป็นเรื่องจำเป็นเอาเงินออกไปต่างประเทศโดยใช่เหตุที่เดียว
ข้าพเจ้าขอยื่นความเห็นเดิมอยากจะทำให้สิ้นสักรอยเปอร์เซนต์.

16.57 น.

นายสุวิชัย พิเศษเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นขัดแย้งกับ
ท่านสมาชิกในเรื่องอาหาร คือข้าพเจ้าไม่ต้องการให้มีเลยในเวลานี้ เพราะว่าเวลานี้
ราษฎรเราได้มีเงิน ๕ - ๘ พันล้านบาทมีขายและอยู่แล้ว อย่างแบบนี้ไม่ควรจะเก็บ
เลยเวลาที่ตามโรงทหารขาดสิ่ง ๆ หนึ่งนั้นช่วยเหลือในกาเลี้ยงเด็กแล้วเราจะหวัง
ภายในนี้ไม่ได้ เพราะว่าโล กระบือ และ หายไปหมด เขาต้องบ้าง อะไรบ้าง
คิดดูซิถ้าเราเก็บภาษีแล้วมันต่าง ๆ อาหารต่าง ๆ ที่จำเป็นจะขึ้นราคาทันที นี่จำเป็นต้อง
ขึ้นในเวลาปกติ สินค้าแล้วคุณหมอลจะขึ้นนี้ได้ออกไป ที่นี้ข้าพเจ้าขอเรียนคือที่ประชุมที่ว่า
เรื่องเกี่ยวกับอาหารนั้น จริงอยู่ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับเพื่อสมาชิกพระนครที่ว่าเสียเงินโดย
ได้เหตุ ถ้าเขาเก็บภาษีแล้วมันเปอร์เซนต์ก็ไม่มีอะไรเข้ามาทางนี้ก็ไม่ได้ของที่จะมาช่วย
ชีวิตกันไม่มีแล้ว ต่อมาไม่มีอะไรจะได้อะไร.

เพราะฉะนั้น ในที่สุดจึงจำเป็นต้องมาที่จังหวัดเพชรบูรณ์อีกกับพนักงาน นอก
 จากจะเป็นการตอบแทนฉัน หมายถึงความว่าคงมีประเทศเขาทั้งกำแพงอะไร เราทั้งสองบ้าง
 ยกตัวอย่างที่รัฐบาลชุดในเรื่องไม่ซัดไฟ ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย เพราะทำไมซัดไฟใน
 สงครามโลกครวญว่อก่อนที่ราคาสิ่งของจะ 2 - 3 สตางค์ แต่เดี๋ยวนี้มีบอกว่าจะลดเหลือ
 10 สตางค์ ทั้งนี้เพราะว่ารัฐบาลเข้ามุงกับกิจการของบริษัทไม่ซัดไฟ เจ้าขอเขาอยาก
 จะเอาออกที่ไม่ให้ออก ผลที่สุดไม่ซัดไฟก็ตั้งอยู่ในสครอรัล นี่แหละเป็นต้นเหตุ ข้าพเจ้า
 ได้ก็ออกมาแล้วเป็นเวลา 3 - 4 ปี อยากรจะให้มันลด คือถ้าปล่อยออกไปแล้วผมมีการ
 แข่งขันแย่งแย่งแข่งกันขึ้น ของที่ใครของดี ราคาที่ลดลง เพราะฉะนั้นเรื่องเกี่ยวกับ
 อาหารข้าพเจ้าก็ขอวิงวอนรัฐบาลว่าขออย่าขึ้นเลย และน่าจะถือตามอัตราเดิมได้แล้ว
 เช่นอาหารปลาชนิดที่ค้าง ๆ คอจดจนผมขอให้ถือตามอัตราเก่า แต่สำหรับสุรา เป็น
 น้ำหอม สมุนไพร จะขึ้นสักเท่าไร ๆ ก็เอา ถ้าข้าพเจ้าจะใช้ก็ขึ้นดีที่จะเสียภาษีให้
 ข้าพเจ้าก็ไม่ขึ้นเหล่านี้แต่อยากจะขึ้นสูง ๆ คือขอลด 20 - 30 บาทก็เอา.
 17.00 น.

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : ความจริงที่สุดถากกรที่เรากำลังทำนี้โดย
 อาศัยหลักสัจธรรมของคนทั้งหลายอย่าง ที่ยอมลดในเรื่องไม่ซัดไฟไปนั้นก็เพราะว่าเห็นว่า
 โอเคเคเคเคไม่อะไรจะลดอะไรขึ้น ๆ ส่วนอาหารนั้นมีการใจอยากจะสปีด เมื่อขึ้นได้
 ข้าพเจ้าก็ทรงยอมทำตามผู้ขอขึ้นแล้ว ส่วนในเรื่องที่ได้ทำมาขึ้นจะได้ว่าอันนั้นก็ อาหาร
 ฯลฯ ก็คือว่านี่เป็นการควบคุมของตลาดแล้วอย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าจะให้คิดแล้วอยากจะ
 ระวังเรื่องผู้ที่จะขึ้นของรัฐบาลนั้นผมขอหรือจะเอาอย่างนี้ทำขึ้นแทนคือคุณโชติ ๆ
 ก็ขอจะเห็นว่าเป็นดีเสียก่อน ถ้าอันนั้นจะแล้วอย่างคุณโชติ ๆ หรือคุณสุวิทย์ ฯ

ศาสตราจารย์ : ท่านนายกรัฐมนตรีขอให้ลงมติ ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม
 ลงมติ ความที่รัฐบาลได้เสนอมาขึ้นภาษีโรงเรือนว่าจะให้ลงไว้ตามร่างที่รัฐบาลเสนอมาใน
 เรื่องอาหาร ขอให้ไปลงมติด้วย.

สมาชิกยกมือ ๗๖ นาย

ประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะแก้ไข ขอให้ไปรบกวนยกมือ

สมาชิกยกมือ ๘๒ นาย

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงให้เป็นไปตามมีร่างของรัฐบาล.

๒๕.๐๒ น.

นายจำลอง สนิโสภณ (คาสมณบุรี) : ข้าพเจ้ายังคิดใจบางอย่าง เช่นนม และแป้งนมเป็นต้น เพราะเหตุว่าในประเทศไทยเราใช้ไม่ได้ มีตัวอย่างที่ข้าพเจ้าได้พบมาเร็ว ๆ นี้ คือเซลล์ที่เกิดขึ้นแล้วนมมารคานไม่ได้ เพราะว่ามารคานนี้ร่างกายในสมมุติภาพประการหนึ่ง หรือมารคานจะไปทำภาวระอย่างอื่น บางทีไม่โดยลูกคนจน เขาไปรับประทานนมแพะก็ดี นมวัวก็ดีกว่าในเมืองไทยมีเหตุให้เสียท้องเสีย ข้างที่ถึงกับเสียชีวิต เมื่อมีความจำเป็นอย่างนี้อย่างนี้จะขอรองให้ลดลงอีก ด้วยเหตุที่ว่าสงสารคนจนที่บางทีต้องเคาะระหามายมร้ายและให้ลูกกินนมและถ้าไม่ให้ลูกกินนมมารคาก็เลี้ยงลูกด้วยแป้งนมเป็นคนไข้ข้าพเจ้าพูด เพราะว่าเคยมีลูกเหมือนกัน ต้องลำบากจริง ๆ ในเรื่องนี้.

และอีกข้อหนึ่งในเรื่องฉันทอย่างที่ดูมโหฬาร ๆ ว่าอยากจะให้ดีขึ้น อันนี้ถ้าขึ้นแล้วจะกระทบกระเทือนถึงขึ้น เช่นสมรรถการ ๖ อันก็รับประทานกาแฟ โอเลี้ยง บุคคลถ้าแม้ว่าขึ้นมาแล้วทางฝ่ายผู้ชายกาแฟก็อาจจะขึ้นราคากาแฟไปอีก เป็นเหตุให้กรรมกรหิวดี ตามลัทธิ จะขึ้นแล้วราคาแรงไปอีก อันนี้จะเป็นเหตุให้กระทบกระเทือนถึงประชาชนมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะได้โรวิหวนส์รัฐบาลว่า ขอให้ลดลงอีกสักหน่อยเถิด สมมติว่าถ้าบ้านเมือง เป็นปกติ ยางรถสามล้อดีเข้ามาแล้ว อะโรก็เข้ามาแล้ว รัฐบาลจะขึ้นไปอีกเท่าไร ๆ ก็ได้ในขณะนั้น.

นายปรีดี พนมยงค์ นายสุรุมมนตรี : ถ้าจะพูดความจริงแล้วในทางแพทย์
สมัยใหม่ในแพทย์ เลิกมาตั้งประธานนวมารคา ความแพทย์นิยมเหมือนเขานิยมนวมารคา
ก็มีไม่เหลือกับประธานเป็นสังคหะเซอร์ บางทีคนมันมี บางทีคนเลี้ยงสมัยใหม่ก็อยาก
จะไปเที่ยว พูดตรง ๆ สำหรับผม ผมรับทานนวมารคาตลอดมาทีเดียว ถึงสังคหะเซอร์ด้วย
๑๗,๐๘ น.

น.ร.ว.ลิกฤทธิ ปราโมช (พระยกร) : เรื่องผมเคยมีข้าพเจ้าก็ไม่ค่อย
คิดใจ ตาลดโคกคิดเพราะโคตร ทว่าในระหว่างสงคราม เคื่องก่อนมากเกี่ยวกับเรื่องนั้น
แต่อย่างที่ว่านายชุกก็พูดเพราะข้าพเจ้าเองได้รับทานนวมารคาที่โคกโคก ที่บึงสงคย
อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องสุรา รู้สึกว่ารัฐบาลนี้ยังเก็บภาษีสุราต่างประเทศถูกเหลือเกิน นี้
เป็นความจริงในระหว่างสงคราม คือผมพูดในฐานะเป็นเอกอภินิหาร ในระหว่างสงคราม
ปรากฏว่าราคาเหล้าวิสกี้สูงตัวหนึ่งถึง ๕๐๐ - ๕๐๐ เมื่อเลิกสงครามถึง ๕๐๐
และ ๑,๐๐๐ บาทก็มีขึ้นทั่วโลกจนผม ไม่ปรากฏว่ามีการเคื่องรอน และผู้ที่ไม่
ไม่สามารถขนบนำเข้าไปยังข้างหัวเขาเมื่อก่อนสงครามรับทานวิสกี้ราคาคร่า ทว่าบาง
ท่านโปลาสนกพอเมื่อสงครามเลิกก็รับทาน สักหน่อยต่อมาก็ลดลงเป็นวิสกี้ราคาขึ้นไป
รับประธานแล้วพวกหัวหินเอา ค้อมาวิสกี้หายไปเป็นแบบโงะอะไรพวกนี้ จนถึงที่สุด
ถึงจะหลาเดือนเข้าวันหนึ่ง ทั้งหมดนั้นสงว่าเรื่องสุราจะกินก็องหากินจนโค และ
คนรับทานสุราไม่เลี้ยงจนคนตายหรืออะไร ส่วนมากกินเอาเมาเป็นเอก เพราะจะ
นี่เป็นเรื่องนรกกรรมเสียตามคฤตมามากมาย ถ้าเล็วรัฐบาลจะค้ากรขึ้นใหม่ผมอยาก
จะประธานเสนอว่าอย่าจะให้กินอีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์จะดีของหรือไม
สำหรับสุราลดละนี้

นายปรีดี พนมยงค์ นายสุรุมมนตรี : ผมอยากได้เงินอุดหนุนให้เหมือน
กัน ในเรื่องผมอยากได้รัฐบาลมีรายได้ ทางเอกอภินิหารตัวขึ้น ๑๐ เท่าตัวของนัก

ก่อน ถ้าเขาซื้อ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ก็ถือว่าดีแล้ว... (text is very faint and partially obscured)

๒๓.๐๘ ๒.

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : กระผมรู้สึกเสียใจที่จะต้องคำน

พระราชาธิบดีองค์นี้ในข้อที่เกี่ยวกับสุราษฎร์ธานีและพระนคร ความจริงที่เรากลัวว่าข้าพเจ้ารู้สึก
 คือใจดีความคิดไกลไกล นกคิดอะไรก็เพิ่ม ความจริงข้าพเจ้าอาจจะเป็นคนเสียใจได้ แล้ว
 สงครามมาแล้วถึงที่สุดสุราษฎร์ธานีเป็นเหลือเกิน - ระหว่างสงครามกลายเป็นคล้าย ๆ ยา
 รมน้ำใจให้คนและต่อสู้เหตุการณ์ในประเทศชาติได้ ฉะนั้นจุดเดียวขอออกกฎหมายเกี่ยวกับ
 ชุดสงครามนี้ ๒ อย่าง อย่างหนึ่งคือองค์การภายในราชการ อย่างที่สองเป็นสำนักงานสำหรับ
 ในอุตสาหกรรม รวมภายในประเทศเจริญขึ้น ในข้อซึ่งกฎหมายฉบับนี้ แก่สำหรับกรมผลิตสุรา
 ในประเทศเราผู้ลงมือในเพื่อควบคุมบางแห่ง อีกอย่างหนึ่งก็คือด้วยพอผู้ผลิตก็เปลี่ยนตัว
 ย้ายแล้ว เป็นอย่างนี้ ถ้าเราคิดสินค้าต่างประเทศหนักเขายังเลวลงหนักเข้า แทน
 คืออิทธิพลของประเทศไทยจะขึ้นสู้กับพยายามหาตัวใหม่มาเขาดังนี้ให้แล้วลงโดยมือ
 ของกฎหมายนี้เข้าไปช่วย

อีกอย่างหนึ่งสินค้าต่างประเทศเข้าไม่ได้ วัตถุประสงค์อย่างท่านนายถ้ำ
 ขอบใจมาก ๆ ภาชนะขนาด มีหลายแบบ-ขนาดกัน ถ้าสิ่งไว้มากขายได้น้อย เขาขาย
 แล้วขายได้มาก ผลที่สุดแล้วเขาขายได้ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเพื่อสนับสนุนสินค้าอันนี้
 ในภายในมีพอควร ในประเทศนี้ ในสินค้าต่างประเทศหนักเขายังเลวลงหนักเข้า แทน

บ้างแล้ว กระดาษที่รับใช้ ข้าพเจ้าขอเสนอให้เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งจากดีโลกรมละ ๒ บาท เป็น ๔ บาท เป็นสิ่งจำเป็นจากภาษีเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะกระดาษให้เจ้าข้าพเจ้าขอเพิ่มอีกเท่าหนึ่ง ในรายการ ๖๔ กรม สดก และ โม ทำด้วยดีเป็นส่วนใหญ่ ของเพลาไม้ที่ขุดอยู่ในประเทศไทย มีโรงงานทำอยู่แล้ว เมื่อเรามาเรียกเก็บภาษีเงินได้เช่นนี้อาจจะทำให้อุตสาหกรรมภายในหรือหอการค้ากำลังก่อกำเนิดขึ้น ขาดเจ้าคิดเห็นว่าในเรื่องนี้เราควรจะเก็บภาษีอีกเท่าตัวหนึ่ง และเพราะสอง ขบวนการนี้เห็นว่าเป็นเหมือนกันจึงจะหารายได้มาชดเชยส่วนที่ขาดไป ขอทราบว่าการรัฐบาลจะมีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องนี้

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : คือเรื่องกระดาษใบเจ้าข้าเดิมทีเคยเราเก็บดีโลกรมละ ๖๒ สตางค์ ทีนี้เราเอา ๒ บาท ความจริงเมื่อขณะที่ทำนี้ก็ไปปรึกษาเจ้าหน้าที่ว่าความจำเป็นเรื่องที่เราเอาเสียเปล่า เมื่อคิดดูก็จะเอาเพิ่มขึ้นอีกเขาก็จะส่งแก่กระดาษทางแล้วส่งไปตอนเงินปรนของเอามาใช้ในนี้เราจะไม่ทำอะไรเลย ความจริงจาก ๖๒ สตางค์เป็น ๒ บาทนั้นหลายเท่าส่วนกรมวิเศษโรนั้นน้ำหนักเป็นดีโลกรมก็สักหม่อมมากอยู่แล้ว และก็อาจหลายแล้วเหมือนกัน

นายใหญ่ ศวึกษาท (นครสวรรค์) : เพื่อให้ทรงพระราชมติขอลงไปโดยรวดเร็ว ถ้าจะพิจารณาเป็นรายการดังนี้ กล่าวคือกฎหมายใบออกนี้ นี้จะเสียขายในประเทศชาติมากขึ้น อย่างจะเสนออีกอย่างนี้ เอาเป็นประเทศเอาไทยก็ควรดีกว่ากันเลยจะโดยแล้วเร็ว ๆ

ประธานสภาฯ : ฉะนั้นนี้ให้เลขาธิการว่าเป็นประเภท ๆ ไป

๑๗.๒๐ น.

นายสุวิทย์ นิมิตเศรษฐ (เชียงใหม่) : ไม่ใช่เป็นตุ๊กตี และเรื่องนี้เป็นเรื่องธรรมดาแล้ว คือขอเพิ่มอีกสองรายตัวในนี้แล้วไป ไม่สนใจอีกมันไป ไม่ต้อง

.....

๕/๖๐

แล้วจะกรุณาเขียนบัญชีรายชื่อให้ไว้ว่าค่าจ้างน้อยก็จะต้องใช้ไปมากกว่าใช้ไปส่วน

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : ประเทศนี้ยกเว้นอาคารทั้งสิ้น

ทั้งเก่าและใหม่ ขอให้บุคคลที่ขายตามที่มีระบุไว้ว่า "เครื่องจักร" เครื่องประกอบ

บรรดาที่มีใช้รวมไว้ในประเทศอื่น ๆ สำหรับจัดเตรียมและติดตั้งค่าใดก็ตาม และสำหรับ

เก็บเกี่ยวผลิตผลของไร่นา และส่วนและสิ่งอุปกรณ์ที่เป็นสิ่งประกอบมูลของเครื่องที่

กล่าวนี้ และถ้าเข้ามาพร้อมทั้งเครื่องอันเป็นประชาชน และเครื่องจักร" ที่ยกเว้นอาคาร

หลวงอุปการภักดิ์ (ประชาชนวิเศษ) : ป็นมาหาความรวมทั้งเครื่อง

ก่อสร้างห้วยหรือป่า

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : เครื่องก่อสร้างมีอยู่ในประเทศ

๖๖ เครื่องมีค่ามาก และ ๖๗ เครื่องก่อสร้างมีถูกใช้ในการก่อสร้างทางรถไฟ

และราง

หลวงอุปการภักดิ์ (ประชาชนวิเศษ) : และเครื่องจักรใช้ก่อสร้าง

สร้างถนนห้วยหรือป่า

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : ข้อนี้เป็นเรื่องกันไม่หนักใจ

ตลอดจนพวกแอลกอฮอล์ด้วย โดยเฉพาะเครื่องนี้ขอว่านายก็เห็นว่าไม่หนักใจ

๖๗.๒๖ ๒.

นายสิงห์ ปภาสิต (ร้อยเอก) : เท่าที่กล่าวมาข้างต้นก็เกี่ยวกับ

เครื่องอุปการภักดิ์อื่น ข้าพเจ้าใคร่ขอว่า ประเทศไทยของเรา ทุก ที่ชาวพม่า

ในเรืออูมากรากเป็นอย่างถึง พม่าพม่าพม่าพม่าพม่าพม่า เท่าที่ได้

มานำมาแล้ว ย่อมเป็นสิ่งอุปการภักดิ์ในการเกี่ยวแก่ช่วยเหลือความเป็นอยู่ เราควรจะ

ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนกับว่า สันนิษฐานว่าประเทศไทยกับพม่าพม่าพม่าพม่าพม่า

๖๗.๒๖ ๒.๖๗ ๒.๖๘ ๒.๖๙ ๒.๗๐ ๒.๗๑ ๒.๗๒ ๒.๗๓ ๒.๗๔ ๒.๗๕ ๒.๗๖ ๒.๗๗ ๒.๗๘ ๒.๗๙ ๒.๘๐

ไม่ มีอยู่ที่ ๕๐ และเขาอย่างอื่นจึงเรียกโดยผูกขาดที่บรรจุนอกกลาง ๆ คณิตโคตรมีระ
๙.๐๐ บาท และจะหาว่าถูกรุกในข้อของอีกเพื่อความเต็มของประเทศไทย เท่าที่ประเทศ
ก็ขาดแคลน ข้อความกรณมาของสักครั้งจะได้อธิบาย อย่างไรก็ดี อย่างนี้เป็นต้น

นายบริศ พนมพงศ์ นายกรุปมนตรี : คือราษฎรสามชนิดที่เรากล่าว
ไม่เต็มอากกร ส่วนเขานักโรค วัตถุประสงค์เขานักโรค พรหมไม่เขานักโรค ก็อย่างเดิม
ทุกประการ ส่วนวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งนอกจาก**ไร้หมันหมัน**ใช้ทางยากก็ใช้ทางเขมี
ก็เช่นเคย เคยว่าโดยหลังการแล้วสำหรับเขานักโรคไม่เต็ม เขมีในเขานักโรคเต็ม
อีกว่าเดิมเป็นครึ่ง ๑๑ บาทก่อนอื่นก็ เขมีมี ๕๐ บาทที่ก่อนก็เคยอยู่ในเขแล้ว ส่วน
ประเภทที่สามกล่าว เป็นวัตถุประสงค์ เขาเอาไปใช้วัตถุประสงค์อย่างอื่นด้วย

๑๗.๑๑ II.

นายสุวิรัช พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ความที่ผ่านมาขออธิบาย
เกี่ยวกับเรื่องกรมศร ซึ่งเขาพอใจ แต่ที่นี้พูดถึงเรื่องบางเกี่ยวกับเครื่อง
ขาดสิ้น ขาดนอกส่วนที่รับบริการบ้าน เขมีเส้นละ ๒.๐๐ บาท และใช้ว่าอีกจึงรวมข้อ
มีหัวบ้านหัวเมือง อีกว่าโดยสารละ การที่เขมีเกี่ยวกับราคาของสูง รวมทั้งผู้กร
แต่เขมีบางเขมีมาซึ่งการในประเทศสักหนึ่งราว ๆ หลักสิบหรือ ๑.๒๕ บาท ก็นี้
อากกรเต็มสองบาท พอไปขายเขมีบางนี่จะเข้ามาไม่ได้ ขาดภายนอกถูกกว่าจาก
เขมีเองเรา ขาดจะเข้ามาไม่ได้ หรือเข้าได้ ก็ราคาแพง จะทำให้เกิดความยุ่งยาก
เป็นอย่างยิ่ง ขาดกรมศรเข้าสมมติว่าเกี่ยวกับบรรทุก ถ้าเต็มอากกรของ ขาด
บรรทุกที่เข้ามาราคาจะต้องสูง แล้วความสูงจะเป็นอย่างไร ก็จะต้องคำนึงถึง
ถ้ากรมศรไม่ขาดแล้ว ราคาสินค้าจะถูกลงไม่ได้ เช่นเวลานี้ราคาของกรมศร
ถ้ามีเต็มพื้นที่ ๑๐๐ บาทก่อนมี เขมีเขมีจะเข้ามาอีก-นั้น โรงงานวิเนตที่กรุงเทพฯ
ในปี เวลาถึงสิ่งเครื่องอะไรก็ไม่รอด การก่อสร้างต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่มีราคา

อย่างมอริเตอร์ก็เข้าประเทศไซปรัส ซึ่งเหล่านี้เวลาที่เขาแบ่งหน้าที่กัน และสิ่งเหล่านี้
 นำร่องงาน ถ้าเราจะช่วยอุตสาหกรรมให้ตั้งขึ้นใหม่ใหม่กับภาววิสัย ๒๕ แล้วอุตสาหกรรม
 ธรรมดาจะเห็นรูปที่แน่นอนแล้ว เพราะว่าขณะนี้เราจะขอให้ดูมากได้ดูมาก ก็อันนี้ที่ว่าไม่
 เก็บเสียเลยสักปี หรือจะเก็บตามกำหนดอัตราเงินกักตุนใจ.

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : คือสำหรับเรื่องเครื่องจักรนี้ก็ต้องแยกดู เครื่องจักรสำหรับทำนา 115 ที่นอกแล้ววาก็อีตราเดิม เจ้าหน้าที่บอกวาก็ความเดิมถูกของเข้ามาราคา ๒ หมื่นบาทเสียภาษีเพียง 50 บาท ราคาถูกอยู่แล้ว ที่ที่ปรับปรับยังไม่ปรับปรุงความเอกซเซนและค่ากว่าเอกซเซนอีกหน่อย.

17.36 น.

นายจำลอง ชนโสภา (ภาคธนบุรี) : ประเภท 156 สิ่งของสำหรับกีฬาในความจริงในสิ่งเหล่านี้มีอย่าง เช่น แรกเกิดเป็นคัน ความจริงแต่พวกท่านผู้ใดเท่านั้นที่เล่นเล่นเต็มปีสเป็นคันและเป็นผู้บังคับด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้เก็บให้สูงขึ้นไปอีกอย่างข้อ ข. ไม่น่าเกิด น้ำหนักเกิน 0.255 ก.ก. ที่ซึ่งแล้วหรือยังมีได้ซึ่งหนึ่งอันอีตรา ๘ บาท ข้าพเจ้าอยากจะทำให้เก็บถึง 10 บาทและถูกเก็บนิสอยากจะทำให้เก็บ 1 โหลต่อ 12 บาท อันนี้จะ เป็นรายได้เพิ่มขึ้นได้แก่รัฐมากที่สุด อย่านไปตำปึงถึงจนเล่นตามีสถานที่ทั้งนี้แหละครับ ส่วนข้อ ง. ยางในสำหรับลูกบอลไม่ควรจะเก็บ เพราะอันนี้เป็นการศึกษาของเด็ก คือที่ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่ใช่ไม่ให้เล่นเสียเลย ส่งเสริมกีฬาแต่เมืองไทยของเรา มีอยู่แล้วเล่นตะกร้อเป็นต้น เมื่อเขาอยากจะทำเล่นก็ให้เขาเสียแพงหน่อย ๕

และในข้อ 156 เครื่องเขียน ข้าพเจ้าอยากจะทำขอรวินวนขออย่าไปรบกวน เพราะว่าเด็กของเราจำนวนมากในการที่จะเล่าเรียน ส่วนภาคกลางนั้นขึ้นนั้นเป็นการสมควรจะเก็บให้แพงกว่านี้อีก และดินสอกระดาษกระดาษขอได้โปรดอย่าเก็บเลยครับ เพราะว่าเด็กบ้านนอกเวลานี้มีอยู่แล้ว เพราะว่าการกระดาษกระดาษของเราเมืองไทยก็ไม่มีต้องเขียนด้วยไม้หรือด้วยกระดาษทำด้วยซีเมนต์หรือสีอะไรเล็กน้อยเช่นนี้ เพราะฉะนั้นขอได้โปรดกรุณาแก่เด็กด้วย.

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : คือดินสอเดิมเก็บ 1 สดางค์ เคียวนี้เอา ๒ สดางค์เท่านั้น คือหนึ่ง/คไปในตัว 1 สดางค์ ตั้งแต่ครั้ง 11 บาท เคียวนี้ ๑๐ บาทก็เท่ากับครึ่งสดางค์เท่านั้น.

๑/๘๕

นายจำลอง สนโสภณ (ภาคจนบุรี) : ข้าพเจ้าขอความกรุณาขอให้ท่าน นายกรัฐมนตรีไปดูที่สโมสรสมิทธิกร เจ็ดกิโลว่า คนมีหรือคนจนเล่นสำหรับเรื่องเทนนิส และสำหรับเรื่องคินสอเนั้นเรามีความมุ่งหมายที่จะให้เด็กนักเรียน ๆ พวกนี้มีความรู้จริง ๆ ถ้าจะไปเอาอย่างนี้ขอแม่ก็แย่ะละครับ.

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : จะเจาะเทนนิสเพิ่มให้อีกเท่าตัวได้ แรกเก็บเก็บ 4 บาทแล้วลูกเก็บ 4.๘๐ บาทต่อ 1 โหล ส่วนแม่มีเงินเก็บไม่ได้ ก็เก็บเงิน ก็เล่นกัน ส่วนคินสอค้าลดลงในหัวแล้ว.

ม.ร.ว.ลี้กฤษี ปราโมช (พระนคร) : อีกครั้งหนึ่งที่ข้าพเจ้าขอเสนอให้ สงมณี ผู้ใดเป็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : มีผู้เสนอให้สงมณีและมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ข้าพเจ้าขอ ให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะผ่านวาระที่ ๑ นี้ไปได้ ขอให้ไปยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเสียง

ประธานสภา ฯ : พร้อมเสียงกัน เห็นด้วยว่าผ่านวาระที่ ๑ แล้ว ต่อไป ข้าพเจ้าขอให้พิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้สมควรประกาศออกใช้ เป็นกฎหมายขอได้ขอได้โปรดยกมือขึ้น.

สมาชิกยกมือพร้อมเสียง

ประธานสภา ฯ : พร้อมเสียงกัน เห็นด้วยว่าใช้บังคับได้.

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านทั้งหลายในการ ที่พิจารณาพระราชบัญญัตินี้ด้วยสมิทธิกรและน้ำใจอันแท้จริงที่ผู้เห็นได้จากบรรยากาศของ วันนี้ ส่วนมาบทั้งหลายนี้ข้าพเจ้าขอรับแทนเดียว.

(ที่ประชุมปรบมือ)

นายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี : มีมติที่ตกอยู่แห่งหนึ่งคือเจ้าหน้าที่

2/86

นอกจากข้อ 119 ซึ่งยังคงไม่ได้พิงคัดพิจารณาไว้ความจริงก็หลายละ 40 สภาคดี ซึ่งคัดไปขอได้โปรดเสริมเสียด้วย ขออนุมติสภา ฯ.

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมติให้เสริมได้.

ข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า ช่วงนี้เวลา 10 นาฬิกาจะมีประชุมเป็นพิเศษ เพื่อพระราชบัญญัติบางอย่างและหลักการสำหรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาและที่ความในรัฐธรรมนูญและเสรีไทย และในโอกาสที่ข้าพเจ้าขอเสด็จท่านมาภิปรายที่หน้าอาคารว่า เพราะเกี่ยวกับการมีคุณสมบัติประชุมสภา ฯ.

เลิกประชุมเวลา 17.46 นาฬิกา.

ผู้ตรวจงาน

(Handwritten signature and official stamp)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร